CAUZELE SPIRITUALE ALE BOLILOR, NECAZURILOR ŞI SUFERINŢELOR NOASTRE
- prima parte –

1. DE CE NE ÎNBOLNĂVIM?

Majoritatea oamenilor privesc boala ca pe un ghinion în viaţa lor, o nedreptate, mai ales dacă este vorba de o maladie ereditară sau e luată de la cineva. Orice boală sau accident apărut în viaţa ta a fost provocat de tine. Boala este pur şi simplu un semnal al corpului tău.

Supraconştiinţa ta, latura ta divină, *Dumezeul tău interior* îţi trimite un mesaj ca să-ţi atragă atenţia asupra faptului că în acţiunile, vorbele şi gândurile tale este ceva care se opune legii iubirii. De aceea este necesar să captezi mesajul şi să mulţumeşti supraconştiinţei tale că ţi l-a transmis. Dacă nu reuşeşti să descifrezi mesajul, bolile şi accidentele tale nu vor face decât să se intensifice.

Cănd starea de rău persistă, e timpul să vezi neapărat despre ce e vorba. Dacă boala e puternică înseamnă că ea s-a instalat în tine de multă vreme. Este sufletul tău care strigă *ajutor*. Trebuie *să revii pe drumul cel bun, pe drumul dragostei*.

Fiecare boală, indispoziţie sau accident nu este decât un semnal. Boala încetează de îndată ce ai înţeles mesajul. Cu cât doreşte omul mai mult să se schimbe cu atât mai repede şi mai uşor se desfăşoară însănătoşirea lui.

Bolile sunt cu miile, iar cauza este una singură: ***insuficienta iubire de Dumnezeu.*** De îndată ce încetăm să năzuim către Divin noi ne cufundăm în uman şi începem să depindem de acesta, adică de viaţă, desfătare sexuală, mâncare, dorinţe şi conştiinţă. *Cu cât depindem mai mult de acestea cu atât mai mare va fi îmbolnăvirea.*

Toate aceste boli se lecuiesc într-un singur mod: să accepţi pierderea umanului, să vezi în aceasta voinţa divină şi să înţelegi că fără boală nu există dezvoltare spirituală. Boala este un bec roşu care ne avertizează asupra faptului că noi ne aflăm pe un drum greşit.

Dacă ani în şir faci prostii, repetând greşelile, vine o vreme a plăţii prin boala pe care singur ţi-ai creat-o. De fapt *boala se datoreşte pierderii divinului din noi,* iar însănătoşirea este rezultatul restabilirii acestei legături. Practic ***te vindeci trupeşte dacă te-ai vindecat sufleteşte.***

Noi oamenii suntem alcătuiţi din trei componente: *trup, suflet şi spirit,* asemeni Sfinei Treimi: *Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh* şi orice dezechilibru al uneia din cele trei structuri ne aduce suferinţă.

Boala şi starea de rău sunt opuse sănătăţii şi stării de bine şi se manifestă în realitatea ta din vina ta. Tu nu poţi să fii bolnav fără ca la un anumit nivel să-ţi cauzezi boala şi poţi să te faci iarăşi bine într-o clipă, pur şi simplu decizând aceasta.

Oamenii care nu cred în Dumnezeu sunt mai expuşi bolilor datorită coeficientului de imunitate care este foarte scăzut, De acea, *oamenii credincioşi sunt mai sănătoşi psihic şi fizic decât cei care nu au credinţă.* ***Drumul însănătoşirii este drumul către Dumnezeu.***

Toate bolile sunt autocreate. Până şi doctorii îşi dau seama acum de modul în care oamenii se autoîmbolnăvesc. *Oamenii cu un orgoliu interior crescut atrag boala şi nenorocirea.*

Boala ne obligă să ne schimbăm lăuntric, să ne transformăm, să acumulăm iubire pentru Dumnezeu. Cu cât mai puternic se schimbă omul lăuntric în direcţia bună cu atât mai puţine medicamente îi sunt necesare şi mai repede poate învinge boala.

Întotdeauna bolile apar în câmpul energetic al omului cu mulţi ani înainte ca ele să se manifeste în planul fizic. *Câmpul energetic este primordial* în raport cu corpul şi îi determină acestuia soarta, caracterul şi starea fizcă. Organismul trebuie să blocheze programele distructive ce au pătruns în câmpul omului. Cu cât este mai puternic şi mai periculos programul distructiv, cu atât mai eficientă şi mai sigură poate să fie blocarea acestuia, adică boala.

Când omul încalcă Legile Supreme se abate de la calea sa de evoluţie, i se deformează structura energetică, *apar breşe în sistemul său defensiv şi el devine o pradă uşoară pentru virusu,* care îndeplineşte funcţiile unui program punitiv. Omul începe să fie bolnav. Bolile grave contribuie la protejarea structurii spirituale.

Dacă distrugem armonia dintre noi şi univers vom avea parte de boli, nefericire, necazuri şi suferinţe.

Gândurile sumbre, pline de neîncredre, grijile, ura şi frica, împreună cu rudele lor: anxietatea, amărăciunea, nerăbdarea, avariţia, lipsa de amabilitate, obiceiul de a judeca pe alţii şi de a-i condamna, *toate acestea atacă trupul la nivelul celulei, ceea ce va conduce la suferinţă, nefericire şi deprimare. În aceste condiţii este imposibil să ai un corp sănătos.*

Prin gândurile, dorinţele şi obiceiurile noastre *inducem sănătate sau boală în corpul fizic.* Noi suntem singurii răspunzători pentru starea noastră de sănătate, pentru fericirea şi nereuşitele noastre. ***Nu Dumnezeu ne***

trimite boli, accidente sau suferinţe, ci noi ni le creem singuri prin gândurile noastre distructive. Cu alte cuvinte, *culegem ce am semănat în trecut.* Sentimentul de prosperitate prin rezonanţă atrage prosperitatea.

A-ţi fi teamă de o boală înseamnă a-i înlesni evoluţia, a o provoca. *Dacă aveţi gânduri despre boală şi suferinţă trupul va atrage aceste gânduri în corpul fizic.*

Gândiţi-vă că ***întâmplările nu sunt cauze ci efecte ale stării mentale în care vă complaceţi.***

Boala nu trebuie considerată ca o pedeapsă sau ca o nedreptate. Ea este cel mai drept act din existenţa noastră, pentru că a fost generată de comportamentul nostru mental şi afectiv. ***Prin gând omul se îmbolnăveşte şi tot prin gând el se vindecă.***

Orice boală porneşte din minte. Mulţi bolnavi îşi pregătesc în mental, cu străduinţă, anii de-a rândul, o înbolnăvire definitivă. Nimic nu se manifestă în corp fără să aibă un prototip mental corespunzător.

Adevărata vindecare începe în momentul în care ne gândim ce am vrea să facem atunci când ne vom recâştiga sănătatea. Nu tratamentul medical este cauza vindecării, ci credinţa fermă. *"De veţi crede, toate sunt cu putinţă celui care crede". (Marcu 9, 23)*

Când suntem bolnavi să cerem să ni se dea sănătate **şi nu să fim vindecaţi de boală.**

În cazul unui om bolnav, cu cât vă temeţi mai mult pentru el cu atât produceţi un rău mai mare şi-l împiedicaţi să supravieţuiască.

Când se îmbolnăveşte cineva să-i acordăm un ajutor minim şi foarte detaşat, nu unul sufocant. ***Atenţia exagerată în timpul bolii întreţine boala şi dependenţa.***

Dacă compătimeşti un om, te poţi îmbolnăvi. Pe om poţi să-l ajuţi, dar nu să-l compătimeşti. Compătimirea se adresează corpului şi poate prejudicia spiritul omului. Când compătimeşti un om bolnav înseamnă să nu fii de acord cu boala lui, dar nu iei în considerare cauzele spirituale ale bolii respective, care favorizează destrămarea spiritului. De aceea, ***boala trebuie acceptată cu smerenie.*** Singura soluţie a celorlalţi este ***să se roage pentru sănătatea lui, dar nu să-l compătimească.***

Medicul pansează rana şi Dumnezeu o vindecă. Când rana este tratată cu iubire ea se vindecă repede. Vindecarea poate fi instantanee sau poate dura o viaţă, în funcţie de cât de mult a-ţi capitulat în faţa iubirii. În măsura în care putem păstra în suflet starea de bucurie şi iubire vom putea să învingem treptat orice boală. *Vindecările au loc doar atunci când greşelile sunt plătite, lecţiile învăţate, atenţionarea luată în seamă.*

Nu este suficient să acceptăm boala, ***trebuie să ne bucurăm că ea ne salvează sufletul şi trupul.*** Noi trebuie să acceptăm toate umilinţele, neplăcerile pricinuite trupului nostru prin intermediul cărora ni se purifică sufletul.

Obiceiul oamenilor de a discuta în societate despre simtomele diverselor boli, cauzele lor, morţi, agonii şi scene de coşmar ***atrag asupra lor un torent de impresii dăunătoare, care le vor pricinui boli şi suferinţe.***

Să nu uitaţi locul în care v-aţi născut. De locul în care aţi văzut lumina zilei şi de poporul din care vă trageţi v-a leagat şi vă leagă întotdeauna energii uriaşe, cu influenţe nebănuite. *Să nu uitaţi că un om bolnav va fi ajutat cel mai bine să se vindece în locul în care s-a născut,* pentru că numai acolo paternul lui bioenergetic funcţionează cel mai bine.

Dacă avem curajul să fim cinstiţi cu noi putem uşor să observăm că: ***jumătate din viaţă ne străduim să ne distrugem sănătatea pentru avere,*** pentru ca apoi ***în cealaltă jumătate să cheltuim averea pentru a ne recâştiga sănătatea,*** *cât se mai poate din ea.*

3. CAUZELE SPIRITUALE ALE BOLILOR

Prin boală omul trebuie să înţeleagă că a greşit undeva pe drumul vieţii şi până nu-şi elimină greşeala nu se poate vindeca decât parţial, deoarece în el persistă cauza generatoare de rău.

De aceea trebuie ca mai întâi să fie depistată cauza bolii, iar bolnavul să înţeleagă să evite pe viitor greşelile comise, Dacă nu se elimină cauza aceasta poate alimenta în continuare boala sau poate migra de la un organ la altul. ***Când cauzele vor fi eliminate boala va dispărea.*** Astfel:

- **ACNEEA** (coşurile): înseamnă neacceptarea propriei persoane. Nu îţi place propria persoană.
- **ALCOOLISMUL:** implică probleme legate de tatăl său; trebuie cultivătă detaşarea de acesta. Alcoolicul părăseşte familia, slujba, viaţa, dar nu se lasă de alcool. El se află în relaţie de dependenţă de alcool şi aceasta înseamnă că din suflet lipseşte iubirea. ***Persoana trebuie să iubească.*** Să iubească lumea din jur şi, dacă acest sentiment îi lipseşte, în suflet i se instalează o stare de disconfort, de chin spiritual. De aceea el încearcă să-şi reprime această durere prin orice mijloace. Trebuie ca omul să înceteze să mai poarte supărarea pe lumea din jur şi să intre în armonie cu ea, pentru că armonia înseamnă iubire.

Cine de nimeni nu este iubit şi pe nimeni nu iubeşte foarte uşor se pierde în valurile ispitelor. Cei mai mulţi dintre oamenii nenorociţi şi dintre făcătorii de rele *sunt jertfe ale unei copilării triste, în care au fost lipsiţi de iubire şi de purtarea de grije.* ***Aceştia nu au ajuns să iubească pe nimeni.***

Nu trebuie uitat niciodată că lucrurile care ne fac dependenţi generează numai suferinţă.

- **AFECŢIUNILE PULMONARE:** păstrează deseori jale reprimată, necazuri, supărări, frica de a simţi plăcerea şi bucuriile vieţii. Tuberculoza arată că într-o viaţă anterioară persoana respectivă a trăit numai pentru valorile materiale.Gândirea răului despre lumea înconjurătoare. Tuberculoza, pneumonia şi bronşita se datorează unor supărări de lungă durată. Când nu iubim lumea înconjurătoare au de suferit plămânii.
- **AFECŢIUNI LA SUPRARENALE:** înseamnă indiferenţă, ignoranţă faţă de sine, anxietate.
- **ALERGIILE:** sunt rezultatul supărărilor interioare, al nemulţumirilor faţă de oamenii apropiaţi şi lumea înconjurătoare.
- **AMIGDALITA:** reprezintă consecinţele stărilor de teamă, a emoţiilor reprimate.
- **ANEMIA:** este o utilizare incorectă a oxigenului la nivelul globulelor roşii şi este consecinţa unui refuz de a-şi utiliza talentele în serviciul aproapelui.
- **ANGHINA:** reprezintă teama de a se exprima sau de a cere ceva părinţilor sau partenerului.
- **APENDICITA:** frica de viaţă, blocarea curgerii binelui
- **ARTRITA:** apare la persoanele care nu sunt iubite. Spirit prea critic şi rigiditate provenită din mental. Nu încerca să-i schimbi pe ceilalţi, acceptă-i pe ceilalţi aşa cum sunt.

Dacă artrita e prezentă la nivelul mâinilor, braţelor, picioarelor şi şoldurilor eşti încredinţat că oamenii se folosesc de tine. În realitate nu exprimi ceea ce vrei. Acceptă întotdeauna să te sacrifici pentru ceilalţi şi apoi să începi să-i critici. Corpul tău îţi spune că e vremea să te afirmi prin tine însuţi.

- **ARTEROSCLEROZA:** rezistenţă, tensiuni, refuzul de a vedea binele.
- **ASTMUL:** iubire ascunsă, înăbuşită. Plâns suprimat. O femeie şi-a alungat fica din casă. Aceasta a crescut, apoi s-a îmbolnăvit de astm, care nu a mai putut fi tratat cu medicamente. Când fica a reuşit să-şi ierte mama, astmul i-a trecut.
- **AUTISM:** întro experienţă anterioară, individul a manifestat refuz al societăţii (mizantropie), ducând o viaţă marginală. Acum singura soluţie este *iubirea pe care va trebui să o dăruiască şi să o primească de la apropiaţii săi.*
- **ATAC, APOPLEXIE:** fuga de familie, de sine şi de viaţă. Un accident indică un sentiment de vinovăţie. Un accident este de fapt un avertisment în plus pentru a deveni conştient de faptul că e inutil să te simţi vinovat.
- **BAZINUL:** reprezintă aspecte creatoare şi procreatoare ale individului. O problemă a bazinului subliniază că chakra rădăcină nu funcţionează corect. În general, disfuncţia se datorează schemelor negative privind sexualitatea.
- **BILA:** plăcerea pentru măncăruri fierbinţi, iuţi, acre, uscate şi sărate deranjează funcţia bilei. De asemenea mânia, supărarea, frica, activitatea sexuală excesivă sunt factori de dereglare a bilei.
- **BOALA PARKINSON:** reprezintă teama şi dorinţa intensă de a controla tot şi pe toţi.
- **BOLILE DE PIELE:** apar datorită acumulării toxinelor în sânge. Dar mai sunt generate şi de tulburările hormonale. Problema pielei subliniază teama individului de a se exprima total, de a fi el însuşi, de a se deschide complet. Psoriazisul şi alte boli de piele reprezintă o lipsă de iubire pentru sine şi o respingere a tot ce viaţa îi oferă individului. Psoriazisul poate fi şi cauza unui orgoliu nestăvilit, o trufie exacerbată. Conflictul psihic cu spaţiul poate predispune la boli de piele.
- **BRONŞITA:** se declanşează într-un mediu familial foarte tensionat.
- **BOLILE NERVOASE:** se referă la sistemul nervos central, cel care conduce, coordonează toată viaţa omului. El reprezintă *comandamentul suprem* al sistemului nervos şi al întregului organism.

Starea pe care medicii o numesc ***depresie*** este o lipsă a dorinţei de a trăi. Acest program poate fi o urmare a lipsei dorinţei de a avea copii sau se naşte un copil nedorit (fată în loc de băiat sau invers, ş.a.). De fapt cele mai multe greşeli ale părinţilor în timpul sarcinii faţă de viitorul copil crează acestuia un program de autodistrugere. De aceea deprimarea odată instalată nu mai poate fi uşor vindecată. ***Când te simţi continuu nefericit şi nemulţumit, când nimic din jur nu-ţi mai place te îndrepţi spre depresie.*** Depresia este o agresiune împotriva ta însuţi. Conflictul cu spaţiul în care trăieşti predispune la dizarmonii nervoase.

Grijile permanente sunt păcate împotriva propriei tale naturi. Ele au urmări asupra sistemului nervos sau asupra acelor boli care ţin de somatizări nervoase. Nemulţumirea de sine, neîncrederea în propria persoană duce la dizarmonii psihice, bolile de vedere, de auz, de percepţie.

Dacă te autoculpabilizezi, predispoziţia de a achiziţiona o boală psihică este foarte mare.

Stresul, tensiunea, îngrijorarea provocă insomnie, dureri de cap, alergii, boli cronice, ulcere, tensiune arterială, infecţii etc. Bolile pe fond nervos provin din ciudă, mânie şi alimentarea cu gânduri negative.

Stările de stres din copilărie şi adolescenţă care n-au fost depăşite pot influenţa negativ caracterul, sănătatea şi soarta urmaşilor. Dacă un om păstrează pică celui decedat, acest lucru se va reflecta negativ asupra sa şi poate duce la diferite boli, tulburări psihice, schimbarea caracterului.

Cei care nu cred în Dumnezeu sunt alienaţi, înstrăinaţi, îndepărtaţi de natura umană, de Dumnezeu. ***De aceia oamenii care nu cred în Dumnezeu sunt mai expuşi la boli datorită scăderii coeficientului de imunitate.***

Neliniştea este ucigătoare. Valul de nelinişte din sufletul nostru este oglinda angoasei, a anxietăţii, fricii etc. Nevroza anxioasă se caracterizează printr-o stare de nelinişte, adesea extremă, cu frică de moarte şi cu sufocări, cu palpitaţii, transpiraţii, ameţeli, tremurături şi cu senzaţia de oprire a inimii.

- **CONGESTIA CEREBRALĂ: se datorează respingerii vieţii şi afişarea unei încăpăţânări. Ura se naşte în cap şi se blochează prin traumatism cranio-cerebral.CANCERUL MAMAR:** se datorează supărărilor pe tema iubirii şi o permanentă nemulţumire în legătură cu banii, cu situaţia materială.
- **CANCERUL LA PROSTATĂ:** apare datorită lipsei dorinţei de a trăi, care loveşte în prima chakră. Cancerul stopează dorinţa de a-ţi ucide propriul suflet.
- **CEFALEE, MIGRENELE:** supărarea puternică pe un semen al tău duce la un blocaj energetic.Remediul se realizează prin *schimbarea gândului de ură în pace şi adoptarea unei gândiri pozitive.* Restabilind legea iubirii prin iertare îţi recapeţi sănătatea.
- **CEAFA ÎNŢEPENITĂ:** refuzul de a se schimba, teama de noutate.
- **CELULITA:** *înseamnă mânie depozitată.*
- **CHELIA:** exprimă teamă, tensiune şi încercarea de a controla totul. Neîncrederea în procesul vieţii.
- **COLESTEROLUL CRESCUT:** corespunde înăspririi naturii sentimentale, rigidităţii persoanelor care îşi crează o carapace de protecţie. Acel individ are o mare teamă de a accepta bucuria. ***El ar trebui ca în permanenţă să lase emoţia şi energia iubirii să curgă prin fiinţa lui.***
- **COLOANA VERTEBRALĂ:** este axul care poartă amprenta împlinirilor noastre, a blocajelor noastre şi a temerilor noastre, a refuzului de a evolua, de a iubi, a tuturor suferinţelor şi temerilor pe care acestea le generează. Durerea în coloana vertebrală este de regulă *supărarea pe omul apropiat, pe sine şi pe soartă.* Dacă amploarea supărărilor este mare poate să apară o deformare a coloanei, o fractură sau să se formeze o cocoaşe.

În această situaţie trebuie ***să vă rugaţi pentru dvs. şi pentru întregul neam*** ca să fie îndepărtate supărările, nemulţumirile de sine, de situaţie şi de soartă. Omul apropiat, îndrăgit, este dat de soartă şi Dumnezeu, iar supărările mari la adresa lui sunt, simultan, supărări pe soartă şi Dumnezeu.

Blocajele în partea de jos a coloanei indică teama de viitor şi lipsa de susţinere financiară. *Durerile sau blocajele în partea de mijloc* a coloanei indică un sentiment de culpabilitate şi dificultăţi de detaşare faţă de trecut. *Durerile sau blocajele în partea de sus a coloanei* indică neînţelegerea de către anturaj, o lipsă de susţinere afectivă, impresia permanentă că are nişte responsabilităţi greu de suportat. *O sciatică,* de exemplu, indică teama de viitor şi de problemele băneşti, nesusţinerea din partea anturajului. *Fracturile de coloană* apar nu numai că te superi rău, dar şi pentru că te superi pe cineva. Oamenii supărăcioşi nu ştiu să accepte umilirea dorinţelor şi, de aceea, au coloana încovoiată. .

- **COMA:** fuga de cineva sau de ceva.
- **CONGESTIA CEREBRALĂ:** se datorează respingerii vieţii şi afişarea unei încăpăţânări. Ura se naşte în cap şi se blochează prin traumatism cranio-cerebral.
- **CONJUCTIVITA:** mânie neexprimată, frustare.
- **CONSTIPAŢIA:** ataşament, posesivitate, refuz de a se debarasa de vechile scheme devenite inutile. Nu vrea să facă loc la ceva nou. Trebuie să lase trecutul şi să meargă mai departe.
- **DEGETELE ARTRITICE:** dorinţa de a fi pedepsit, culpabilizări, senzaţia de victimă.
- **DIAREEA:** teamă, refuzul de a slăbi încordarea. Refuzul de accepta idei noi.
- **DIABETUL:** nu-i atât o boală cât o reacţie de apărare a organizmului. Organismul trebuie să blocheze programele distructive ale altor oameni pătrunse în câmpul acestuia. Cu cât mai puternic şi mai periculos este programul distructiv cu atât mai eficientă şi mai sigură trebuie să fie blocarea acestuia, respectiv a bolii semnalate.

Cauza principală este dorirea unui rău din tot sufletul unei persoane iubite şi de care te-ai despărţit. Aceste sentimente provoacă diabetul pentru că au ucis iubirea şi prin aceasta legătura cu cosmosul. De aceea să nu renunţaţi niciodată la persoana iubită.

La paisprezece ani o fată se îndrăgosteşte puternic de un tânăr, însă a trebuit să se despartă că erau incompatibili. Fata a început să-l urască de moarte pe tânăr. Prin uciderea acestei iubiri ea a căpătat diabet, întrucât a încălcat legile de bază ale universului. S-a produs o ruptură între ea şi Dumnezeu.

- **DINŢII: dificultăţi în a lua decizii.** Distrugerea dinţilor apare ca efect al vorbelor rele adresate părinţilor, rudelor şi urarea răului oamenilor apropiaţi. Plângerea de soarta proprie şi o alimentaţie incorectă, existenţa geloziei şi a supărărilor ascunse. O durere a dinţilor înseamnă că e timpul să iei o decizie fără să-ţi fie teamă de rezultate..

Întrucât dinţii ţin de dorinţe, lipsa dinţilor din faţă este dovada unei blocări dure a swxualităţii necontrolate.

- **ENCEFALOPATIE:** certurile foarte puternice înainte de naşterea unui copil, ajungând până la limita divorţului şi, chiar, la gânduri de sinucidere fixează în structura câmpului copilului programe puternic distructive. Copilul care se naşte plăteşte prin această boală.
- **EPILEPSIA:** este rezultatul unei depresii de profunzime.
- **FEBRA:** este un semn de furie interioară gata să explodeze. Toate dorinţele înăbuşite, închise în tine explodează. Încetează să aduni totul în tine. Supărarea şi furia nu-ţi sunt benefice, te pedepseşti singur.
- **FICATUL:** este organul care ripostează la supărarile pe oamenii apropiaţi şi păstrează deseori mânie reprimată. Ficatul este sediul celor mai negative emoţii (ura, mânia, furia). Problemele de ficat vin dintr-o mânie îndreptată împotriva propriei persoane, ca rezultat al unui conflict între suflet şi mental. Ficatul suferă la persoanele cărora le place să facă o apreciere dură a celor apropiaţi.

Stresurile de orice natură au un efect negativ asupra ficatului. Ficatul este un instrument al sufletului şi, de aceea ***tratamentul depresiei nu poate fi despărţit de cel al ficatului.***

O mare putere o au emoţiile asupra ficatului şi a secreţiilor bilei. Emoţiile pozitive – bucuria, buna dispoziţie, voia bună – măresc secreţia bilei, iar supărările o opresc parţial sau complect. ***Ficatul este foarte sensibil la supărări.*** Să ne amintim de un proverb popular care spune *de supărare i s-a vărsat fierea în sânge.* ***Supărările agresive*** **pe oamenii apropiaţi determină cancerul ficatului.**

Problemele de vezică biliară arată îngustime de spirit. *Icterul* se poate declanşa la individul care suferă un prejudiciu pe care el nu-l va şti să-l îndrepte.

Hepatita reprezintă rezistenţă la schimbare. Refuzul de a vedea limpede, de a discerne.

Ficatul este legat şi de credinţă. Credinţa în univers permite emoţiilor negative să curgă pentru a curăţa ficatul.

- **FRIGIDITATEA:** teamă, negarea plăcerii. Credinţa că sexul este rău. Parteneri insensibili.
- **GAMBELE:** reprezintă personalitatea, Eu-L inferior. Sunt în analogie cu semnul vărsătorului.
- **GÂTUL:** orice problemă legată de gât corespunde temerii de a întreba şi de a se exprima, sau un blocaj al creativităţii inspirate. Refuzul schimbării, rigiditate, mânie ascunsă datorită unor cuvinte jignitoare.
- **GENUCHII:** simbolizează legătura între suflet şi personalitate. O problemă la genuchi indică o îndepărtare de scopul său din această încarnare şi un refuz de a evolua, mândrie înmagazinată, încăpăţânare şi lipsă de flexibilitate..
- **GINGIILE:** durerea gingiilor înseamnă că trebuie să-ţi întăreşti hotărârea luată.
- **GLEZNELE:** reprezintă capacitatea de a lua noi direcţii. Fiinţa încarnată este duală, dispunând de parte masculină şi de parte femenină. Este natural ca gamba, ce reprezintă tocmai personalitatea, să aibă două oase – tibia şi peroneul. Pentru *o femeie* tibia corespunde sexului său, iar peroneul reprezintă partea sa masculină inconştientă. La *bărbat* tibia îi reprezintă sexul, iar peroneul partea sa femenină inconştientă.
- **GREAŢA, VĂRSĂTURILE:** respingerea unei idei, a unei persoane sau a unei experienţe. Pentru o femeie însărcinată arată că nu a vrut să aibă copilul.
- **GUTURAIUL:** se declanşează într-o perioadă de confuzie a individului sau în urma unei temeri, culpabilităţi. Nasul care curge reprezintă lacrimi şi o purificare necesară.
- **HEMORAGIILE NAZALE:** cauza principală este trufia.
- **HEMOROIZII:** teama de a slăbi încordarea.
- **HERNIA DE DISC:** înseamnă indecizie, senzaţia că viaţa a devenit de nesuportat.
- **HERPESUL:** culpabilitate sexuală.
- **HIPERTENSIUNEA:** subliniază o facultate de a iubi prea limitat şi o lipsă de compasiune. Persoana trebuie să-şi exprime iubirea pentru tot ceea ce întâlneşte şi pentru tot ceea ce vede. O altă cauză poate fi vechile probleme emoţionale, nerezolvate.
- **HIPOTENSIUNEA:** arată, de asemenea, o iubire limitată, dar în sensul că această persoană a fost foarte negativă şi defetistă, necrezând în iubire. O altă cauză ar fi lipsa de iubire în copilărie.

- **HOMOSEXUALITATEA:** femeia geloasă răpeşte aptitudinile copiilor şi nepoţilor ei şi îi împinge la homosexualitate. Gelosul ajunge nu numai la sterilitatea fizică, ci şi creatoare. Un om homosexual este incredibil de gelos în interior. Alcolismul şi narcomania sunt alte forme de blocare a geloziei.
- **IMPOTENŢA:** Apare din cauza geloziei, a supărărilor şi a dispreţului faţă de femei. Această agresiune se dezvoltă şi programul de autodistrugere afectează sistemul urogenital. Dacă bărbatul a fost deseori supărat pe femei, a gândit rău despre ele, el este un viitor impotent.

INIMA: reprezintă centrul iubirii. Dacă nu-şi exprimă deschis sentimentele individul îşi închide chakra inimii şi riscă să aibă probleme cardiace. Datorită reprimării emoţionale şi a sentimentelor multe persoane au probleme cardiace. ***Un om bolnav de inimă este depozitarul unei cantităţi enorme de gânduri de ură.*** Problemele conflictuale îndelungate, insatisfacţiile, conflictele interpersonale generează hipertensiuni esenţiale şi boli de inimă. ***Bolile cardiace au drept cauze gelozia şi supărarea pe oamenii apropiaţi.***

Prin gânduri de iubire a semenilor şi a Lui Dumnezeu se vor putea anula gândurile de ură. Lipsa afecţiunii poate deregla inima. Dragostea şi compasiunea pot constitui forţa terapeutică care ajută la refacerea inimii.

Persoanele care îşi reprimă sentimentele acumulează blocaje energetice la nivelul inimii. Ştim că verdele este culoarea predominantă a inimii. De aceea o plimbare într-o pădure îndepărtată de agitaţia oraşelor sau într-un lan înverzit va spori sănătatea şi vitalitatea inimii. Aceleaşi efecte se pot obţine prin folosirea în timpul meditaţiei a unor pietre sau cristale de culoare verde.

Reumatismul cardiovascular are două cauze: *o lungă perioadă de supărare sau tristeţe* precum şi din cauza *unei expuneri repetate la factorii climaterici nocivi, cum este frigul.*

Un atac cardiac arată că persoana nu transmite suficient energia iubirii. Ea va trebui să-şi manifeste iubirea în toate relaţiile sale.

- **INSOMNIA:** provine din totala incapacitate a spiritului de a-şi concentra puterile pentru a-şi focaliza gândurile. Tratamentul pentru vindecarea insomniei trebuie să înceapă ziua. Este necesar să vă deprindeţi spiritul să-şi îndrepte toată forţa gândirii asupra actului pe care tocmai î-l efectuaţi.

Când împrăştiaţi forţa gîndirilor în mai multe locuri, slăbiţi capacitatea spiritului de a se concentra, din care cauză seara îi este din ce în ce mai greu să se detaşeze de trup şi să se reîntoarcă dimineaţa cu forţele refăcute. Nu putem avea un somn bun noaptea decât dacă spiritul se retrage din corp.

Insomnia mai este generată de întreţinerea unor gânduri de culpabilitate.

Oglinzile din dormitor sunt răspunzătoare de cazurile de insomnie.

- **INTESTINUL GROS ŞI SUBŢIRE:** refuzul de a înţelege unele lecţii de viaţă din punct de vedere evolutiv. Dacă omul nu suportă stresul se îmbolnăveşte intestinul gros, iar dacă se înfurie acumulează agresivitate şi se îmbolnăveşte cel subţire. Intestinul subţire suferă când agresivitatea nu este suprimată.

Informaţia este receptată în primul rând de intestin, care are rolul principal în prelucrarea primară a acesteia. Reaua dispoziţie, plictiseala şi nereuşitele la serviciu conduc la o funcţionare defectuoasă a intestinului gros.

În cazul când se manifestă constipaţia, ea trebuie de urgenţă tratată, pentru a nu se întârzia prea mult evacuarea. ***Starea de sănătate a unei persoane este în legătură directă cu evacuarea regulată a intestinului gros.***

- **ÎMBĂTRÂNIREA PRECOCE:** De fapt, ***cauza îmbătrânirii precoce constă în otrăvirea cronică a organismului cu toxinele din intestinul gros.*** Iaurtul, laptele acru, derivate ale laptelui conţinând acid lactic, distrug bacteriile din intestinul gros şi reduc astfel toxinele.
- **LARINGITA:** în acest caz ţi-e teamă să te exprimi şi nu eşti în stare să-ţi spui părerea. Dacă laringita ta ascunde supărare şi furie trebuie să o exprimi, altfel furia va creşte în tine.
- **LEUCEMIA:** înseamnă mândrie necontrolată.
- **LIMFA:** plăcerea exagerată pentru dulciuri, pentru mâncăruri acre şi sărate, alimente greu digerabile şi exces de produse lactate.
- **MÂINILE:** mâinile şi picioarele oamenilor geloşi sunt prost irigate cu sânge. Deci, ***răcirea membrelor este o problemă de gelozie şi de ataşare de relaţii.*** Dacă palmele transpiră înseamnă că există o tendinţă mărită în subconştent de a controla situaţia. Adică există un ataşament crescut faţă de aptitudini şi un destin favorabil. Cu cât ne transpiră mai mult mâinile cu atât avem mai multe neplăceri şi insuccese.

Îngrijirea, tăierea şi pilirea unghiilor de la mâini şi picioare să se facă numai în zilele de vineri, după apusul soarelui,pentru că devin mai tari. Traumatismele, facturile, pierderea mâinilor şi picioarelor reprezintă un orgoliu exagerat.

- **MUŞCĂTURILE DE ANIMAL:** mânie interioară, simte nevoia de pedeapsă.

- **NASUL:** te deranjează ceva sau cineva pe care nu poţi să-l suporţi. Toate sunt semanle ale corpului tău care-ţi spun că nu este bine ce faci, că nu trebuie să te laşi afectat. Nasul reprezintă intuiţia şi cunoaşterea de sine, fiind legat de charka frontală.
- **OCHII:** indică teama de viitor, frica de a vedea înainte şi faptul că ***într-o experienţă precedentă individul nu a dorit să vadă nici să-i ajute pe apropiaţii săi.***

Cauza miopiei o constituie deformarea structurilor câmpului la nivelul capului, determinate de sentimentul de ură, precum şi de nemulţumirea de sine şi frica de a vedea înainte. O principală cauză este agresivitatea al cărui motiv este gelozia. Cu cât un om are un caracter mai rigid cu atât mai ascuns, mai profund pătrunde agresivitatea în subconştient şi devine mai periculoasă. Dacă la invidie se adaugă distreţul, dacă în caracter avem vanitate şi cruzime se produce un program de autodistrugere care se manifestă cu ruperea retinei sau orbire, sau un grav traumatism cranian.

Vederea slabă este determinată de ura împotriva unei femei sau bărbat. Purificarea se face prin spovedanie şi rugăciune. Ataşarea de relaţii şi idealuri distruge vederea. Glaucomul este cauzat de subiecte de neiertare restante de mult timp. Atunci ***când iubeşti lumea mai mult decât pe Dumnezeu îţi pierzi vederea.*** Mulţi la bătrâneţe îşi pierd vederea pentru că se leagă prea mult de această lume.

- **OSTEOPOROZA:** persoana afectată simte că nu mai are un suport în această viaţă. În majoritatea produselor de origine animală există *acid uric,* care poate fi neutralizat numai cu calciu. În cazul în care corpul nu l-ar neutraliza cu calciu, noi am muri. De aceea corpul nostru este nevoit să extragă calciu din oase, *ceea ce conduce la osteoporză.* De asemenea şi concentratele zaharoase, care sunt alimente acide, pot agrava fenomenul.

Persoana în cauză să caute să consume peşte (heringi) la cuptor, care conţine vitamina D2, necesară metabolizării calciului în organism.

- **PANCREASUL:** are rolul de a echilibra contribuţia de glucoză (zahăr) în sânge. Dacă individul consumă prea mult zahăr şi dulciuri concentrate acestea provoacă dezordini în organismul său şi o hipersecreţie de insulină, care conduce la hiperglicemie. Astfel insulina secretată în cantităţi mari favorizează sinteza crescută de grăsimi, conducând la obezitate, diabet zaharat, ateroscleroză.

Pancreatita, diabetul zaharat şi cancerul pancreatic sunt semne ale faptului că omul iubit şi iubirea pentru el au devenit o valoare absolută. De fapt, prioritar era în primul rând iubirea pentru Dumnezeu.

Din cauza acestui sistem eronat al valorilor, a început să crească brusc agresivitatea subconştientă şi, în consecinţă, s-a format tumoarea. Când vei înţelege că *fericirea supremă şi sensul vieţii înseamnă de fapt iubirea pentru Dumnezeu,* dispare agresivitatea şi, astfel, tumoarea. De obicei problemele pancreasului apar la persoanele care cred că nu merită să se bucure de nimic în viaţă. De multe ori fac plăcerile altora, persoanele respective au în interiorul lor o mare tristeţe ascunsă foarte bine.

- **PICIOARELE:** reprezintă ancorarea, conexiunea cu terra şi cu manifestarea. Problemele de la picioare simbolizează un refuz de a avansa, de a evolua, sau teama de a stagna în viaţă, teamă de viitor.

Atunci când omul este nemulţumit de soarta sa îl dor adeseori picioarele. Atunci când omul este gata ca pentru o soartă mai bună să facă un rău unei persoane sau să se dispreţuiască pe sine, dacă prosperitatea se năruie, atunci toate acestea pot da şi dureri, traume ale picioarelor şi o dilatare varicioasă a venelor.

Varicele vin din faptul că sunteţi supărat pe sine, pe soartă, că nu vreţi să trăiţi atunci când soţia iubită vă provoacă neplăceri. ***Aveţi grije să aveţi picioarele calde!*** Aceasta este valabil pentru toţi bolnavii, dar în special cei de rinichi. O încălţăminte proastă face rău nu numai la picioare ci întregului corp. Dacă ai bătături înseamnă că nu gândeşti şi acţionezi aşa cum ar trebui.

- **PIETRELE LA FIERE ŞI RINICHI:** apar datorită consumului de zaharuri, amidon concentrat, care împiedică eliminarea din corp a depozitelor de calciu organic. Cauza este judecarea oamenilor şi supărarea pe soartă.
- **PROSTATĂ:** afecţiunile ei sunt legate de un sentiment de culpabilitate, precum şi teama de a îmbătrâni.
- **PROSTITUATĂ:** cel mai adesea devine prostitută o femeie care ar muri dacă ar avea un singur iubit. Faptul că se prostituiează ni-i permite să se ataşeze de sentimentul iubirii pentru un singur om.
- **RĂU DE MARE:** este în legătură cu teama de moarte.
- **RĂU DE MIJLOACE DE TRANSPORT:** teama de a pierde controlul.
- **RETENŢIE DE APĂ:** refuzul de a slăbi încordarea.
- **REUMATISM:** resentiment, slăbirea iubirii de aproapele sau rigiditate, asprime. Persoana respectivă se simte victimizată, lipsită de iubire, are o amărăciune cronică.

- **RINICHI:** reprezintă capacitatea de a exprima, de a exterioriza tot ceea ce este în sine. Cel care nu-şi exprimă talentele, capacităţile, dorinţele sau credinţele sale, se expune la tulburări renale. ***Tot ceea ce este reprimat, frica şi teama slăbesc rinichii.***

Dacă orgoliul individului nu este mare în rinichi se formează nisip, iar pentru nivel mare se formează pietre, care pot fi eliminate. Dacă însă nivelul trufiei este periculos pentru urmaşi începe formarea de pietre ce nu trebuiesc îndepărtate, pietre de formă coralică.

Litiaza renală mai apare când individul are probleme de mânie nerezolvate de mult timp. Persoanele certăreţe şi care sunt de multe ori dezamăgite sau frustate vor avea probleme cu rinichii.

- **SÂNGELE:** zahărul, sarea, iaurtul şi mâncărurile acre au o acţiune toxică asupra sângelui, mai ales când sunt folosite în exces. De asemenea, ***ura şi mânia generează toxine în corp.*** Ceaiul de rădăcini de brusture este mijlocul cel mai eficace de epurare a sângelui. Pentru toate problemele sângelui este util ***să se consume zilnic salată de crudităţi.***
- **SCLEROZĂ ÎN PLĂCI:** au drept cauze frica, rigiditatea, inima împietrită şi îngreunată.
- **SFORĂITUL:** refuzul încăpăţânat de a se desprinde de vechile tipare. Dormitul cu faţa în sus favorizează sforăitul.
- **SINUZITA:** iritaţie faţă de o anumită persoană.
- **SISTEMUL DIGESTIV:** stomacul reprezintă facultatea de a digera experienţele existenţei şi de a accepta cele învăţate. ***Ura, mânia, frica, regretul legat de trecut, precum şi grija, teama şi îngrijorarea faţă de viitor favorizează bolile stomacului, ale vezicii biliare şi al intestinelor.***

Aversiunea, neliniştea, o agresivitate conştientă şi resentimentul de ură împotriva oamenilor sunt principalele cauze ale ulcerelor. ***Dacă omul se supără des şi nu numai pe cei apropiaţi ci şi pe sine va avea probleme cu stomacul.***

Cancerul reprezintă o autodistrugere, ceea ce face vindecarea dificilă. Cauza spirituală a cancerului constă în faptul că individul nu a asimilat lecţiile karmice ce i-au fost propuse în această viaţă, refuzând evoluţia.

- **SISTEMUL REPRODUCĂTOR:** probleme ale acestuia apar datorită unei proaste utilizări a sexualităţii în această viaţă sau în cea precedentă. Agresiunea inconştientă asupra ta însuţi naşte predispoziţii maladive în zona bazală. Bolile uterului pornesc de la această autodepreciere.

Ginecologia este o zonă a iubirii. Dacă din copilărie aţi avut probleme ginecologice înseamnă că v-aţi reprimat sentimentele de iubire sau nu aţi dorit să daţi naştere copiilor, sau prin trăirile dvs. emoţionale şi prin comportament aţi ucis iubirea într-un alt om, considerându-l vinovat de toate necazurile. ***Problemele ginecologice mai pot fi şi rezultatul agresivităţii faţă de bărbaţi.*** Ciclul dureros la femei se produce când agresivitatea conştientă făţă de bărbaţi este mărită.

Mânia faţă de partenerul sexual crează probleme legate de organele sexuale în caz de infecţie urinară.

Menopauza înseamnă teama dea nu mai fi iubită, teama de îmbătrânire. Impotenţa se datorează unei tensiuni sexuale, stres, culpabilitate.

Sterilitatea este cauza unei gândiri permanente şi o pedeapsă pentru adulter. Aceasta declanşează un program de distrugere a iubirii şi a vieţii. ***Uciderea iubirii între două persoane care se adoră este o crimă imensă,*** de fapt se întrerupe legătura cu Dumnezeu.

Durerile de sâni sunt datorate unei atitudini prea autoritare faţă de cineva.

Culpabilitatea sexuală aduce boli transmise pe cale sexuală, precum bolile venerice, SIDA etc.

- **ŞOLDURILE:** reprezintă utilizarea liberului arbitru pentru a găsi propria cale în planul material. O problemă la şolduri subliniază o lipsă de utilizare a propriului liber arbitru şi faptul de a nu avea un scop în viaţă. O durere la şolduri indică o frică în a lua decizii importante.
- **SPLINA:** reprezintă un *depozit* de sânge, de energie. Problemele splinei arată o incapacitate de exprimare a iubirii sau o obsesie, În acest ultim caz e necesară o purificare prin eliminarea sentimentelor negative şi a grijilor înmagazinate în timp. Sentimentele de lăcomie şi de avariţie au o influenţă negativă asupra splinei şi inimii. Splina mai este legată şi de stările psihice şi depresie.
- **TABAGISM:** este legat de o problemă de înţărcare, va trebui cultivată detaşarea de mama sa. În unele cazuri poate de tatăl său.
- **TETANOS:** mânie, dorinţa de a controla pe alţii, refuzul de a exprima sentimentele.
- **TIROIDA:** problemele cu tiroida subliniază faptul că persoana respectivă nu se poate exprima cum doreşte şi poate încerca umilinţa.
- **TRAUMATISM CEREBRAL:** înseamnă ***certuri mari cu soţia, supărări şi gelozie.*** Gelozia înseamnă ură şi crează un blocaj la nivelul capului. Dacă un om are caracter dur şi nutreşte gânduri urâte, pline de gelozie faţă de alţi oameni, apare cancerul creierului.

- **TUSEA:** cine tuşeşte tot timpul este o fiinţă sufocată de viaţă. Trece printr-o stare de mare nervozitate. Se simte strivită de o situaţie oarecare. O tuse ocazională este un semn de plictiseală sau dorinţa de ceartă.
- **URECHILE:** refuzul de a înţelege ceva sau pe cineva. Te laşi afectat de ceea ce auzi. Senzaţia lăuntrică că eşti superior faţă de persoanele iubite – *părinţi, copii, soţie* – declanşează un program de autodistrugere care este blocat prin apariţia unor dureri în ureche.
- **VAMPIRISMUL:** egoism exagerat manifestat în gânduri, emoţii sau fapte, precum şi cruzimea duc la deconectarea de cosmos şi atunci omul este nevoit să ia energia de la alţi oameni. ***Provocarea de chinuri fizice şi spirituale unui om este una din formele vampirismului.***
- **VARICELE: prestarea unei munci care nu-şi place.**
- **ZONA ZOSTER:** indică teama de viitor, antrenând gânduri negative

X X X

- **Trufia** ***se blochează prin boli canceroase, epilepsie, psoriazis***
- **Ura** ***e tot ce poate fi mai distructiv pentru om. Trăirea urii declanşează boli foarte violente, de fapt*** **ura îşi distruge stăpânul.** ***Fiecare gând încărcat de ură e ca o înghiţitură de otravă.***
- **Dispreţul** ***faţă de oameni este tot o formă specială a urii. Ura ia naştere în conştiinţă şi de aceea ea se blochează prin boli ale capului, scăderea vederii şi a auzului. Dispreţul faţă de persoana iubită poate duce la scăderea vederii, dureri articulare în genunchi, la deformarea tălpii picioarelor etc.***
- **Fondul de ură şi de supărare** ***se dezvoltă şi se transformă*** **într-un program de autodistrugere.** ***La început apariţia lui poate lua forma unor permanente dureri de cap, a slăbiciunii generale, a hemoragiilor nazale, probleme de vedere şi auz, inflamaţii rinofaringiene, a distrugerii dinţilor. Apoi totul se lasă în jos şi când ajunge la prima chakră programul se poate realiza întro variantă mult mai dură. Perturbarea funcţiilor trece la deformări organice.***
- ***Părinţii sunt amabili şi buni la exterior, însă când ei dispreţuiesc, copii lor devin ucigaşi şi nimeni nu poate înţelege ce se întâmplă. Părinţii care se dezic de iubire, o calcă în picioare, în ei şi în alţii, copii lor se nasc cu tumori canceroase.***
- ***La omul credincios şi bun la suflet se va acumula iubire şi năzuinţa spre Dumnezeu. Urmaşi lui vor fi talentaţi. La omul supărăcios, ranchiunos şi descurajat copii şi nepoţii pot fi grav bolnavi.***
- ***Dacă gândurile, vorbele şi acţiunile tale te împiedică să progresezi în viaţă apar probleme la nivelul braţelor, picioarelor, ochilor, urechilor sau nasului.***
- **Gelozia** ***de regulă provoacă scăderea vederii, auzului, scleroza în plăci, traumatismele capului, diabet, inflamaţii articulare. Dacă gelozia este grevată de trufie, atunci este de două ori mai periculoasă.***
- **Neînfrânarea dorinţelor,** ***în deosebi a celor sexuale, constituie o cale directă spre îmbolnăvire şi îmbătrânire.***
- ***Dacă iubirea faţă de bărbaţi şi plăcerile sexuale sunt mai puternice decât iubirea pentru Dumnezeu aceasta se blochează prin viol, boli venerice, sterilitate.***
- **Excesul sexual şi alimentar** ***generează dependenţă subconştientă de fundamentele fericirii umane şi, după un timp, se manifestă prin homosexualitate, toxicomanie, schizofrenie, sterilitate. Când dorinţele noastre devin scop şi se aşează mai presus de iubirea pentru Dumnezeu în acel moment sădim germenii viitoarelor nenorociri, boli şi necazuri.***
- ***Dacă o femeie îşi pierde credinţa în Dumnezeu ea începe să creadă în frumuseţea sa, iar mai departe încep bolile şi traumatismele.***
- ***Regretul pentru trecut este o agresiune directă în raport cu timpul şi duce la boli din cele mai grave. Teama de viitor*** **la** ***fel.***
- ***Lumea de astăzi evoluează foarte rapid şi persoanele care ţin foarte mult la vechile lor idei pot fi depăşite de evenimente, nu se pot adapta la noile împrejurări*****. Atunci apar probleme manifestate prin constipaţie, hemoroizi, probleme de vezică, umflarea corpului şi reţinerea de apă în organism, căci eliminarea se face nu numai prin intestine ci şi prin rinichi. Aceste neplăceri organice indică un blocaj la nivelul gândurilor şi ideilor.**
- ***Cănd viaţa şi activitatea omului se desfăşoară în zone supuse*** **stresului** ***teluric se favorizează dezvoltarea unor boli cronice.***
- ***Actorii care se conectează total la starea emoţională a personajului pe care îl interpretează, repetând destinele eroilor pe care îi reprezintă, în timp ei se îmbolnăvesc şi mor.***

- ***Oamenii nefericiţi sau cei atinşi de boli grave sunt cei care nu sunt în stare să găsească nimic frumos în ei şi în jurul lor.* Nu ştiu să privească lucrurile frumoase.**
- ***Frica** micşorează diametrul vaselor de sânge, ca urmare a unei vărsări excesive de adrenalină în sânge. Acest fapt duce la o subalimentare a tuturor organelor, ceea ce cauzeză boli organice, cum ar fi boala coronariană (ischemia), hepatita, impotenţa şi frigiditatea sexuală, boli de piele, nevroze şi psihoze.*
- ***Dumnezeu nu a creat răutatea, tot El nu a creat nici boala, nici durerile corporale. Acestea sunt pur şi simplu efectele naturale ale neascultării omului.***
- ***Orice boală este chezăşia fericirii viitoare. Cu cât mai multe boli şi încercări îţi oferă soarta cu atât te aşteaptă o mai mare fericire în viitor.***
- ***Nemulţumirea permanentă faţă de lumea întreagă şi propria soartă poate genera afecţiuni cronice grave, incurabile.***
- ***Orice indispoziţie îţi indică faptul că acţiunile şi gândurile tale nu-ţi sunt benefice.* Orice faci, spui, gândeşti sau simţi, dacă ceva nu e bine, primeşti un semnal. Singura ta grije este de a rămâne atent. Dacă îndată apare un semnal, înseamnă că se întâmplă ceva. E o indicaţie că ai luat-o pe un drum greşit. Atunci eşti rechemat pe drumul cel bun, cel al dragostei. *Ascultându-ţi corpul fizic şi îţi vei schimba viaţa.***

3 CAUZELE SPIRITUALE ALE NECAZURILOR ŞI SUFERINŢELOR NOASTRE

Fiecare lucru ce ţi se întâmplă în viaţă este o parte din experienţa legată de Dumnezeu. Uneori tragediile se transformă în binecuvântări neaşteptate. A-ţi auzit oameni care spun: *mulţumesc lui Dumnezeu pentru cancerul pe care îl sufăr.* Fără el nu mi-aşi fi schimbat viaţa. Sau: *Mulţumesc Lui Dumnezeu pentru lecţia pe care am promit-o când mi-a murit copilul,* ea m-a ajutat să mă trezesc şi să-mi găsesc scopul în această viaţă. **Uneori ceea ce vă este luat, *e de fapt cel mai mare dar,*** deoarece vă împinge înainte, spre evoluţia spirituală.

Durerea este un mare egalizator. Ea ne aşează pe toţi în genuchi, ne face mai umili şi mai sensibili la nevoile celorlalţi. *Fără durere nu există dezvoltare spirituală.*

Să păstrăm iubirea faţă de Dumnezeu *indiferent ce ni s-a întâmplat şi să nu învinuim pe nimeni niciodată. În tot ceea ce se întâmplă să vedem voinţa Divină.* Ştiinţa de a primi în orice secundă pierderea fericirii omeneşti, aspirând în acel moment spre Divin, *reprezintă posibilitatea unei evoluţii spirituale normale.*

Dacă noi nu ştim să pierdem, atunci *suntem privaţi de posibilitatea de a dobândi.* Orice boală pe care o primim de la soartă constituie zălogul fericirii viitoare.

Cu cât un om este mai perfect cu atât îi vine mai greu să suporte înjosirea sau pierderea şi devine mai agresiv. În final, *el cade răpus de un puternic program de autodistrugere.*

Ori de câte ori intervenim în ordinea firească a lucrurilor apare suferinţa. Îndată ce nu mai intervenim *suferinţa încetează.* Noi suntem creatorii fericirii sau a nefericirii noastre.

Cu cât există în subconştientul dvs. mai multă iubire cu atât suntem mai uniţi cu Dumnezeu. În acest caz, orice încercare de a vă conduce şi de a vă influenţa înseamnă *o agresiune la adresa Lui Dumnezeu* şi cu cât va fi mai puternic agresorul, cu atât va fi mai periculos pentru el.

Un rău făcut cândva de om nu se pierde niciodată, el se cuibăreşte în subconştient şi, mai devreme sau mai târziu, răbufneşte în exterior şi, adesea, se îndreaptă spre cei care ne sunt alături şi pe care noi îi iubim cel mai mult.

Sentimentele şi trăirile negative, pătrunzând în subconştient, nu mai pot fi controlate de om şi, întrucât sănătatea fizică este strâns legată de subconştient, apar anumite porniri greu de controlat. Apare astfel o influenţă a subconştientului asupra tuturor sistemelor de autoreglare fiziologică şi psihică.

Dacă omul are o supărare şi el o exteriorizeză ea nu se mai duce în profunzime şi nu-l atacă dinăuntru. *Când omul îşi ascunde supărarea sau ura îşi face rău lui şi urmaşilor.* Dacă nu te manifeşti la suprafaţă, şi-ţi împingi sentimnetele în tine, *te vor răpune şi mai repede.* Sentimentele omeneşti trebuie să se exteriorizeze, ***înăuntrul trebuie să fie consacrat lui Dumnezeu. Supărarea îndelung dospită,*** ura, blamarea, dorinţa de răzbunare se transformă într-un program de autodistrugere, într-o anihilare fizică, lentă şi rapidă.

Nemulţumirea permanentă faţă de lumea întreagă şi faţă de propria soartă poate genera afecţini cronice grave, incurabile. Nu este permis să ascundeţi în suflet ura, compătimirea, supărarea. *Orice emoţie înăbuşită în prezent înseamnă o boală în viitor.*

Când cineva te jigneşte nu te răzbuna pe el, nu-l urî şi nu te supăra pe el întrucât ***această jignire este un dar de la Dumnezeu.*** Dacă n-o accepţi urmează ca purificarea sufletului să se înfăptuiească *prin boli şi nenorociri,* iar dacă nu eşti pregătit nici pentru aceasta *ea vine prin moarte.*

Această formă de purificare ne este dată *prin intermediul celor apropiaţi*, de aceea în măsura în care reuşim să-i iertăm, în aceeaşi măsură sunt posibile schimbări interioare de profunzime. ***Se cuvine să iertăm nu numai în gând ci şi cu sufletul.***

Dacă v-a jignit o persoană apropiată, iubită, iar dvs. încercaţi faţă de ea sentimente de ură sau de dispreţ, toate acestea se transformă, cu timpul, într-un program de autodistrugere care te ucide în mod automat, iar tu nici nu bănuieşti lucrul acesta.

Dacă nu reuşiţi să iertaţi un om care a greşit faţă de dvs. să vă imaginaţi că el este nevinovat, dar absolut de loc, atunci supărarea va trece de la sine. ***Cel mai mult ne leagă de trecut supărările neiertate.***

Dacă un om vrea să dobândească mulţi bani, nu va reuşi de loc. Fiindcă *pentru el banii sunt un scop şi nu un mijloc pentru susţinerea existenţei.* Pe un astfel de om *primirea banilor îi va ucide întâi sufletul şi apoi trupul.* Dacă omul primeşte o sumă de bani care depăşeşte limita periculoasă pentru el, fie că pierde aceşti bani, fie că începe să se îmbolnăvească, sau începe să aibe neplăceri. ***Pentru ca banii să vină înspre dvs. trebuie ca în plan lăuntric să vă îndepărtaţi de ei.***

Dacă în viaţă doreşti să ai mai mult decât ai nevoie, vei ajunge să pierzi şi ce ai dobândit. Pe măsură ce acumulaţi *banii devin atrăgători pentru hoţi.* **Când luaţi** deveniţi dependent, vă simţiţi obligaţi, iar **când daţi vă eliberaţi.** ***Dependenţa naşte frica, îndoiala, depresia şi supărarea.***

Cel orgolios aşteaptă să primească, fără a şti să dăruiască şi suferinţa lui vine din neîmplinire. Cel mai bun mijloc de a vă îndepărta de proseprítate este să fiţi invidioşi şi să-i criticaţi şi pe cei care se bucură de ea. Din această cauză ***invidia constituie principala cauză a sărăciei în cazul multor persoane.***

Amintiţi-vă mereu că ***veţi pierde tot ceea ce condamnaţi şi niciodată nu veţi avea tot ceea ce criticaţi.*** *De aceea este bine să dorim tuturor fiinţelor să se bucure de ambundenţă, să ducă o viaţă fără lipsuri şi plină de fericire*. ***Sentimentul de prosperitate atrage prin rezonanţă prosperitatea.***

Omul care a primit o funcţie sau un titlu ce depăşeşte posibilităţile sale, aceasta poate să se închee tragic, ne mai vorbind de boli. De aceea ***valorile materiale, înmulţite brusc, ne pot îndepărta de divinitatea pe care o purtăm în suflet.***

Când spre noi vine o mare cantitate de fericire omenească – *bani, bunăstare, atitudini, împlinirea planurilor noastre şi a speranţelor* – noi trăim o senzaţie de bucurie şi euforie. Noi nu ştim că *fericirea ucide mai repede decât nenorocirea.* Dacă în suflet cantitatea de iubire este mai mică decât fericirea care ne-a parvenit, *dependenţa sporită de valorile umane ne destramă sufletul şi ne ucide corpul foarte repede*.

Să fiţi foarte atenţi *când vi se oferă mâncare, bani, sex sau atenţie, fără să vi se ceară ceva în schimb, ceea ce vi se cere nu se vede cu ochiul liber!*

A primi fără a da este un lucru în dizarmonie cu natura şi voia Divină. Se creează astfel o mare dependenţă faţă de ofertant, iar dependenţa dă naştere agresivităţii. ***Cu cât credeţi că aveţi mai multă nevoie de alţii pentru a fi fericiţi, cu atât veţi fi mai nenorociţi.***

Nu căutaţi plată, nici laudă şi nici o răsplată, orice aţi face. Săvârşind ceva bun noi pretindem imediat recompensă. Aceste dorinţe *aduc ca rezultat suferinţa.* Cu cât veţi intensifica dorinţele omeneşti cu atât *va creşte nivelul de agresivitate şi se va întări programul de autodistrugere.*

Orice dorinţă când se agaţă de tine devine stăpânul tău. Când eşti mânios, mânia devine stăpânul tău, te acaparează complect. Astfel *mânia ta*, în această stare, *va face lucruri pe care mai târziu le vei regreta.*

Să nu vorbiţi despre nenorocirile trăite pentru că ele pot prelungi durata lor. Când nu vorbim cuiva despre problemele noastre noi ne îndepărtăm de ele. Îndepărtarea de ele este primul pas pentru depăşirea acestora. Esenţial este când vorbiţi despre problemele şi emoţiile dvs. *să nu căutaţi milă sau compătimiri.*

Ţânţarii şi furnicile apar când este prezentă trufia. Când ţânţarul vă înţeapă este o umilinţă pentru dvs. El este de mii de ori mai mic decât dvs. şi reuşeşte să vă înţepe simţitor. În această situaţie dacă nu vă enervaţi trufia descreşte. Deci ţânţarii ne pot ajuta la ameliorarea destinului şi micşorarea trufiei.

Gândurile oamenilor se stratifică pe toate lucrurile din jurul lor. Adevărul este de fapt că *omul creează lucruri şi locuri bune sau rele*. Oamenii nu-şi pot imagina că un obiect poate fi încărcat cu gândurile lor, care le pot influenţa existenţa în bine sau în rău. Câmpul fiecărui obiect viu şi neviu conţine informaţii nu numai despre obiectul respectiv, dar şi în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în jurul său.

Oamenii care se ceartă întro încăpere nici nu le trece prin minte că acest lucru are un impact mare asupra sănătăţii tuturor celor care se găsesc în ea, întrucât are loc acumularea de energii negative în structurile informaţionale ale încăperii respective. *Asupra omului are o influenţă absolut tot ce-l înconjoară* – spaţiul,

obiectele de uz casnic, cărţile, filmele, spectacolele, pentru că toate acestea dispun de câmpuri energo-informaţionale *care influenţează câmpul omului cu urmări greu de stăpânit.* ***Un nivel ridicat al agresivităţii subconştiente în structurile informaţionale ale omului poate determina întrun viitor apropiat o serie de catastrofe globale greu de controlat.***

Dacă un pictor care pictează un tablou are o puternică ataşare de idealuri şi o dorinţă de a muri când idealurile se năruiau, în acel tablou el induce un program de autodistrugere care se răspândeşte în tot apartamentul şi pe obiectele din apropiere.

Nu trebuie să avem în casă icoane făcute de hoţi, puşcăriaşi şi oameni preponderent negativi, pentru că energia stocată în aceste obiecte de cult ne atacă sistemul imunitar, ca şi hainele cumpărate de la second-hand, purtate de alţi oameni. ***Hainele****, simbolul câmpului energetic,* memorează şi păstrează câmpul energetic al stăpânului. De aceea nu este bine să dăruim altor persoane hainele noastre, ci să le ardem.

Dacă aveţi o mare supărare sau tristeţe *încercaţi să nu aduceţi sentimente acasă*. Ieşiţi în stradă - cu deosebire în locurile înverzite – şi plimbaţi-vă. ***Nu faceţi din casa dvs. o groapă de gunoi energetic.*** Dacă locuiţi de câţiva ani şi *a-ţi saturat spaţiul cu regrete, supărări şi spaime, amintiţi-vă momentele în care v-ţi certat şi supărat, aşezaţi-vă în acel loc,* ***iertaţi, anulaţi agresivitatea faţă de iubire, rugaţi-vă.***

Dacă vorbim la telefonul mobil în primele 30 de secunde energia organismului blochează influenţele negative, ulterior începe să cedeze lent. O convorbire telefonică ce durează mai mult de un minut se poate răsfrânge negativ asupra sănătăţii. De altfel, oricât ar părea de straniu, cel mai puternic pătimeşte nu zona capului, ci zona sistemului genito-urinar.

După o convorbire de trei minute are loc deformarea câmpului în zona capului, în zona sternului (adică are loc slăbirea sistemului imunitar) şi, de asemenea, în zona primei chakre. O convorbire telefonică care depăşeşte un minut este de nedorit.

Mâncatul este un serviciu divin şi, ca atare, *nu trebuie să se desfăşoare într-o atmosferă apăsătoare.* Măncarea ne poate da energii superioare ***dacă este binecuvântată de Dumnezeu şi este gătită cu devotament spiritual.*** *Cea mai bună măncare, cel mai sănătos meniu natural,* se transformă în otravă în corpul dvs. *dacă atmosfera în care gătiţi (gândurile şi sentimentele) şi măncaţi este tensionată.*

Orice carne care provine de la un animal tăiat transmite celor ce o mănâncă toată ura faţă de cel ce l-a sacrificat, *toată teama şi consumatorii vor ajunge să se urască între ei.*

Dacă supui trupul la prea mari greutăţi sau la prea multe plăceri te vei îmbolnăvi. Trebuie aleasă calea de mijloc, a cumpătării.

Munca nu trebuie să ne omoare, ci să ne dezvolte. Înseamnă că *supraîncărcările nu trebuie să fie permanente* şi *în fiecare ocupaţie să găsim plăcerea.* Dacă nu există plăcere, orice activitate se poate transforma într-o suprasolicitare şi va dăuna sănătăţii.

Dacă un om bolnav roagă o rudă să accepte să aibă grije de copii lui şi să-i gospodărească averea pe care o va lăsa în caz de deces, dacă această rudă nu-şi va respecta angajamentul luat şi va cheltui averea copiilor în folosul său, el va fi urmărit în viitor pentru fapta sa, căci şi-a legat existenţa lui viitoare de destinul acelor copii nefericiţi. În viitor, când nu se va aştepta, acest om fără inimă va fi deposedat la rândul său, de un altul, rămânând în mizerie şi astfel legea divină este aplicată. Din această lecţie amară va trage concluzia că ***nu este îngăduit a lua bunul altuia.***

Dacă un om fură şi înşelă pe alţii o viaţă întreagă, el va fi pedepsit să suporte şi pagubele pe care le-a făcut altora. În concluzie, *cel care a făcut bine va recolta binele,* iar *cel care a făcut un rău fizic sau spiritual va recolta răul fizic sau spiritual.*

Legile lui Dumnezeu sunt destinate pentru obţinerea sănătăţii spirituale şi a fericirii umane, opoziţia faţă de ele generează durere spirituală şi suferinţă. Dacă un om încalcă flagrant legile supreme poate muri, nu numai el ci şi întreg neamul său.

- sfârşitul primei părţi -

CAUZELE PRINCIPALE ALE BOLILOR, NECAZURILOR ŞI SUFERINŢELOR NOASTRE
- partea a doua –

4. TOT CEEA CE PUNEM MAI PRESUS DE DUMNEZEU VOM PIERDE

Dragostea îndreptată mai întâi spre pământ şi apoi către Dumnezeu ucide, ea ne lipeşte sufletul de pământ şi-l schilodeşte.

Când sufletul se lipeşte de cele pământeşti, el trebuie ca prin intermediul bolilor, traumatismelor şi nenorocirilor să fie dezlipit de cele pămînteşti, pentru ca să poată aspira către Dumnezeu. Caută în permanenţă Divinul, pentru că până ce nu îl descoperi nu poţi fi eliberat de suferinţele fizice. ***Suferinţa face parte din evoluţia noastră spirituală.***

Dacă ne facem ţel din omul iubit, atunci forţa şi iubirea le răpim de la acesta, iar asta înseamnă deja jaf. În acest fel mamele, ***iubindu-şi nebuneşte copiii în mod inconştient, le fură sănătatea şi fericirea.*** *Dacă ne facem ţel din Dumnezeu, atunci puterea şi dragostea o luăm de la El.*

Dacă iubiţi un lucru mai mult decât pe Dumnezeu, mai târziu acest lucru *o să începeţi să-l urâţi.*

Învăţaţi să păstraţi iubirea faţă de Dumnezeu în cazul orcăror neplăceri şi îmbolnăviri, învăţaţi să-i mulţumiţi Lui Dumnezeu pentru supărarea care vă vine din partea oamenilor.

Noi, în fiecare secundă, trebuie ***să manifestăm iubirea şi să năzuim spre Dumnezeu.*** *Cu cât emanăm mai multă iubire cu atât vom primi mai multă iubire.* Cu cât femeia vede mai puţin divinul din lumea înconjurătoare şi din omul îndrăgit cu atât mai mult îl leagă pe acesta de ce este omenesc, cu iubirea ei. Atunci fie el moare, fie se îmbolnăveşte, fie i se deformează caracterul şi pierde ceea ce femeia venerează la el.

Din orice veţi face ţel, în afară de Dumnerzeu, se transformă în opusul său. De aceea, *tot ceea ce absolutizăm şi se transformă în ţel,* în afară de Dumnezeu, *trebuie să pierdem.* Dacă femeia şi-a făcut un ţel şi o raţiune a vieţii ei din dorinţa de a avea copii, ea va deveni foarte geloasă şi se va umple de agresivitate, iar copii nu va avea. Absolutizarea procreierii poate duce la sterilitate.

Dacă un om îşi iubeşte părinţii mai mult ca pe Dumnezeu, în viaţa următoare părinţii se vor purta urât cu el pentru ca sufletul să nu se ataşeze de ei, pentru ca el să-şi orienteze întreaga iubire către Dumnezeu. Periodic relaţiile dintre oameni trebuiesc întrerupte pentru ca ei să se orienteze spre ce este mai important *legătura cu Dumnezeu.* Iubirea pentru oameni nu poate fi un ţel ci doar un mijloc al iubirii pentru Dumnezeu.

Dacă în viaţa aceasta vă divinizaţi tatăl, în viaţa următoare veţi avea parte de un tată golan, şnapan sau beţiv.

Dacă începem să iubim un lucru sau o fiinţă mai mult decât pe Dumnezeu sufletul începe să depindă de acel lucru sau fiinţă. Sentimentul de iubire se stinge şi apar pretenţiile. Dacă cantitatea de iubire începe să se micşoreze apare agresivitatea şi, odată cu ea, bolile şi nenorocirile.

Omul care se gândeşte numai la sine încearcă să ucidă Divinitatea şi universul. Consecinţa este apariţia bolilor, a traumatismelor şi a nenorocirilor. Dacă dragostea omenească este mai mare decât cea divină şi disproporţia se măreşte dependenţa faţă de ceea ce iubim se intensifică brusc. Astfel apare şi creşte agresivitatea, după care încep bolile.

Agresivitatea apare atunci când sufletul se ataşează de valorile umane. Simţirea, voinţa şi dorinţele să fie orientate, în primul rând, spre Dumnezeu şi doar apoi spre toate cele lumeşti..

Agresivitatea mutilează sufletul, iar sufletul bolnav dă naştere unui corp bolnav. De aceea trebuie mai întâi vindecat sufletul. El se poate vindeca prin rugăciune şi pocăinţă. Rugaţi-vă în permanenţă ca ura, supărarea şi gelozia să părăsească sufletul dvs. Dacă veţi condamna cee ce este pământesc vă veţi ataşa de pământ, vă va creşte agresivitatea şi, de aceea, vă puteţi îmbolnăvi.

Dependenţa de valorile omeneşti **apare** când iubim în omul drag mai mult omenescul decât divinul. La exterior acest lucru se manifestă sub forma supărărilor şi pretenţiilor faţă de omul iubit. În această situaţie să-i cereţi iertare lui Dumnezeu că aţi iubit omenescul mai mult decât divinul, să acceptaţi umilinţele din partea omului iubit ca un prilej de purificare.

Dacă dependenţa dvs. faţă de iubirea pentru soţ este foarte mare intervine mecanismul de protecţie şi anume: *ivirea atracţiei faţă de un alt bărbat.* Deci cu cât vă veţi iubi mai puternic soţul cu atât mai repede se va ivi o atracţie sexuală pentru alt bărbat. Dacă veţi reprima acest sentiment, se poate intensifica agresivitatea subconştientă faţă de propriul soţ, fiindcă dependenţa va creşte, cea ce poate duce la îmbolnăvirea şi declanşarea unor probleme grave la soţ. Prin urmare, *nu se admite înfânarea interesului pentru alţi bărbaţi.*

În măsura în care veţi învăţa să vă iubiţi soţul cu toate neajunsurile lui, să-l iertaţi, să nu-i purtaţi resentimente şi vă veţi strădui ca sentimentul iubirii din sufletul dvs. să nu depindă de nimic, orientarea către alţi bărbaţi va fi mai mică şi relaţia cu propriul soţ mai armonioasă.

Dacă femeia iubită şi familia sunt pentru dvs. mai presus de Dumnezeu, atunci femeile vor rupe relaţiile cu dvs., vă vor trăda şi vă vor înjosi. Dacă nu le luaţi toate acestea drept motiv de purificare dvs. începeţi să dispreţuiţi femeile, după un program distructiv. Dispreţul este mai periculos decât ura sau umilinţa.

Cănd o femeie se îndrăgosteşte de un bărbat şi-l pune mai presus de Dumnezeu, atunci omul iubit moare în scurt timp. Dacă vă iubiţi soţul înainte de Dumnezeu îl îndepărtaţi de Dumnezeu, îi afundaţi sufletul în pământ cu iubirea dvs. şi îl faceţi trufaş. De aceea el poate pieri.

Iubirea îndepărtată spre teluric ucide mai repede decât ura. Dacă vreţi ca omul iubit să fie sănătos dimineaţa, când vă sculaţi, să spuneţi: *Doamne Te iubesc pe Tine mai presus decât omul iubit.*

La baza geloziei stă dorinţa de a-l pune pe omul iubit şi relaţiile cu el mai presus de iubirea pentru Dumnezeu. De aceea oamenii apropiaţi trebuie să vă jignească, să vă certe şi să rupă relaţiile cu Dvs. Neacceptând toate acestea acumulaţi agresivitate, care mai devreme sau mai târziu trebuie să genereze boală. *Antidotul* ***este să acceptaţi totul ca pe ceva trimis de Dumnezeu.***

5. ÎNTOTDEAUNA NOI VOM PIERDE LUCRUL SAU FIINŢA DE CARE NE ATAŞEM FOARTE MULT

Ataşament înseamnă alipirea sufletului de ceva sau cineva (părinţi, persoana iubită, copii, profesie, obiecte, daruri etc). Ataşamentul faţă de cele pământeşti produce un uriaş rău lucrului de care ne ataşem, în acelaş timp suferă şi cel ce se ataşează.

Dacă omul se ataşează sufleteşte de: hrană, plăceri sexuale, casă, avere, bani etc. sufletul lui este cuprins de lăcomie, de ură şi frustare. În această situaţie el trebuie să piardă toate bunurile pentru a-şi purifica sufletul. *Omul ştie foarte bine că nu va lua nimic cu sine în mormânt.*

Ataşamentul faţă de lume aduce durere. Ne bucurăm de plăcerile lumeşti, dar de la un anumit punct ele ne provoacă durere. Plăcerile au viaţă scurtă şi ne pot îmbolnăvi sau distruge, atunci când suntem prea ataşaţi de ele.

Ataşamentul creează întotdeauna circumstanţe care duc la desprinderea de omul, fiinţa, lucrul de care suntem ataşaţi. Noi trebuie doar să iubim, *fără ca viaţa noastră să depindă de cei pe care îi iubim.* Incapacitatea de a iubi transformă iubirea în ataşament, iar ataşamentul ne obligă să uităm de Dumnezeu.

Toate lucrurile în numele cărora noi distrugem iubirea urmează să ne fie luate. Ataşamentul exagerat faţă de tot ce-i lumesc deformează structurile câmpului energetic şi duce la îmbolnăvire.

Când vă ataşaţi de cineva îi anulaţi din structurile biocâmpului sistemul de apărare şi îii influenţaţi soarta. Ataşamentul faţă de persoanele iubite este atât de puternic încât, după pierderea fiinţelor dragi, se produce o durere profundă în inimă şi dă naştere la tot felul de gânduri rebele.

Orice fel de ataşament şi negativism generează agresivitate. La fel, când încălcăm libertatea cuiva, când încercăm să ne impunem punctul de vedere, *devenim agresivi.*

Cu cât mai mult vă ataşaţi de o femeie cu atât mai puternică devine agresivitatea dvs. *Prin agresivitatea interioară noi provocăm alţi oameni să ne jignească şi să ne înjosească.* Ataşamentul de persoana iubită generează *gelozia*. ***Dacă veţi începe să vă ataşaţi de cineva, să-l adoraţi, acel om poate să moară.***

Dacă stăpânul se ataşează foarte mult de animalul preferat, atunci acesta se poate îmbolnăvi şi pieri ca şi omul iubit. *Ataşamentul animalelor faţă de stăpân le provoacă acestora multă suferinţă.* De aceea este foarte indicat ca în casele unde unul din stăpâni este bolnav animalele să fie despărţite de stăpânul lor.

Când sufletul omului care are daruri Dumnezeeşti se leagă prea puternic de ceva pe pământ, apare agresivitatea şi acest lucru generează boli. Omul devine semeţ, iar semeţia este blocată prin suferinţe grave şi prin moarte. Întotdeauna *sufletul devine trufaş şi agresiv dacă se ataşează de ceva pământesc.* Agresivitatea crescută în suflet este rezultatul unei puternice ancorări în teluric.

De îndată ce omul se ataşează de ceva, el începe să depindă de asta. O asemenea dependenţă generează o agresivitate din ce în ce mai mare, iar după aceea vine boala. Ataşamentul generează aroganţă şi dispreţ faţă de cei mai puţin dotaţi şi mai puţin inteligenţi.

Dacă fiul dvs. este ataşat de talentul de a cânta la vioară, el va manifesta dispreţ faţă de oameni din cauza talentului. Deci îi va trata de sus pe ceilalţi. În acest caz înseamnă că ori îşi va pierde talentul, ori mâna, ori viaţa.***Dispreţul se transformă rapid într-un program de autodistrugere.***

Ataşamentul faţă de înţelepciune se blochează la copii prin schizofrenie, oligofrenie, epilepsie, cancer. Cu cât suntem mai ataşaţi de stabilitate cu atât mai greu suportăm schimbările vremii şi suntem mai bolnăvicioşi. ***Ataşamentul faţă de dorinţe duce la destrămarea relaţiilor familiare*** şi a acelora din afara familiei.

Cu cât ne concentrăm mai mult asupra dorinţelor şi facem din ele un ţel, cu atât începem mai mult să depindem de ele. Ataşamentul faţă de această lume, care este rezultatul dorinţelor noastre, constituie o sursă de dureri, chinuri şi suferinţe.

Dacă soţiei îi creşte ataşamentul subconştient faţă de plăcerile sexuale, acesta se blochează în felul următor: ori soţul îi aduce o boală venerică, ori o înşeală în permanenţă. Femeilor pofticioase li se dau soţi

impotenţi sau destinul le transformă în prostituate, pentru a le atenua ataşamentul pentru plăcerile trupeşti. Atât timp cât suntem ataşaţi de o persoană, aliment, medicament sau orice alt lucru *devenim sclavii acelui lucru.*

Atunci când posezi pe cineva şi tu eşti posedat, atunci când constrângi pe cineva la sclavie şi tu, la rândul tău, *devii sclav.* Deci, dacă posezi ceva şi lucrul acela te va poseda. *Ataşează-te de ceva şi te vei simţi întemniţat.*

Dacă dependenţa bărbatului de cele umane este mică, cea care se poate îmbolnăvi şi muri este femeia, care se agaţă de el. Dacă devenim prea ataşaţi de lucrurile materiale, la un moment dat *va trebui să suferim durere, durerea pierderii.*

O femeie îşi iubeşte bărbatul că este bogat, alta pentru că este corect. Cu cât dependenţa este mai mare cu atât mai repede vor trebui să piardă soţii lor valorile sau sănătatea. *În dragostea omenească trebuie întotdeauna să existe o detaşare de omul iubit.* Cu cât aveţi mai multe pretenţii, iritări şi nemulţumiri faţă de omul apropiat cu atât mai mult creşte dependenţa de el. ***Dependenţa de valorile umane ne va omorî încetul cu încetul şi spiritul şi sufletul.***

Dacă invidiaţi în permanenţă pe cineva, din cauza banilor sufletul vostru se va ataşa de ei şi bani nu veţi avea niciodată. La fel se întâmplă atunci când dispreţuiţi un om care a pierdut bani sau n-a fost în stare să-i câştige. *Dacă aveţi mai mulţi bani decât alţii nu aveţi dreptul să-i dispreţuiţi pentru acest motiv.*

Dacă îl condamnaţi pe omul sgârcit sau pe acela care are mâna spartă, sufletul dvs. se va ataşa de bani atunci nu-i veţi avea niciodată. *Nimeni nu poate strânge bani dacă-i dispreţuieşte.* Sgârcenia şi risipa acţionează ca răzbunări groasnice. ***Sgârcenia şi economia aduc boală şi dezastre.***

Dacă o femeie se ataşează de un bărbat bogat, drept rezultat el poate fie să moară, fie să se îmbolnăvească, fie să piardă banii. ***De obicei bărbatul iubit de o femeie pierde ceea ce aceasta adoră la el.***

6. BOLI, NECAZURI ŞI SUFERINŢE PROVOCATE DE RELAŢIA ÎN CUPLU

Este important ca cei doi parteneri de viaţă să înveţe să-şi împărtăşească orice supărare din viaţa lor, ca doi prieteni. Aceasta presupune să-ţi asumi răspunderea pentru tot ce ţi se întâmplă. Dacă-ţi asumi răspunderea de a culege ce ai semănat, vei privi situaţia dintr-un punct de vedere complect diferit. Dacă e o situaţie care apare în mod curent în viaţa ta întrebă-te ce anume din atitudinea ta provoacă acea reacţie la soţul tău. E mai bine să-ţi asumi răspunderea decât să te înfurie felul lui de a reacţiona. Asumându-ţi responsabilitatea, emoţiile tale se vor risipi încetul cu încetul. Furia pe care o simţi faţă de soţul tău va dispărea. Astfel îl vei vedea pe soţul tău în cu totul altă lumină. *Legea responsabilităţii ne învaţă să acceptăm că tot ce ni se întâmplă, e rodul faptelor şi gândurilor noastre.*

De regulă, purtarea soţului dvs. este o reflectare a stării dvs. interioare. ***Învăţaţi-vă să vă iubiţi soţul cu toate neajunsurile lui.*** Când veţi simţi schimbarea în interiorul dvs. atunci ele vor fi urmate şi de schimbări în sufletul soţului tău.

Dacă o femeie te urăşte, această ură te va străpunge doar în cazul în care eşti purtătorul unui program similar îndreptat împotriva ei. Dar dacă femeia te adoră la nebunie ea te distruge cu forţă şi mai mare şi iarăşi eşti ameninţat de nenoriociri şi boli. Însă şi într-un caz şi în celălalt *vei fi protejat dacă nu vei avea supărări lăuntrice la adresa femeilor.* Dacă o femeie este nebună după tine, primul lucru pe care trebuie să-l faci este *să te îndrepţi către Dumnezeu.* Este unica modalitate de a te salva.

Dacă femeia îşi iubeşte soţul fiindcă acesta este bogat ea se agaţă prin această iubire de banii lui de zece ori mai puternic. În această situaţie soţul îşi pierde banii sau sănătatea şi viaţa. Dacă ea îl iubeşte că e bun familist, atuci el se poate îmbolnăvi şi muri. Dacă ea îl iubeşte că el este capabil şi inteligent el ar trebui să aibă parte de înşelăciune şi insuccese sau va trebui să-şi piardă aptitudinile. Dacă femeia iubeşte un bărbat pentru că acesta este spiritual, nobil, el începe să se poarte josnic.

Femeii ancorate în relaţii şi trufie i se dă drept iubit un om căsătorit, pentru că însăşi această situaţie distruge trufia şi idolatria familiei, acţionând pozitiv asupra sufletului ei. Cu cât o femeia aşteaptă mai mult de la un bărbat, cu atât mai dureros va fi eşecul dorinţelor sale.

O femeie frumoasă, sensibilă, pătimaşe, alături de un bărbat slab degenerează. Dorinţele vor depăşi iubirea şi rapid vor începe să dea naştere la agresivitate.

Cu cât bărbatul iubeşte mai mult o femeie, cu atât mai mult se va teme de înşelare sau impotenţă. În acest caz fericirea se transformă în suferinţă şi, apoi, începe degradarea. ***Cu cât un sentiment este mai puternic cu atât mai multe suferinţe se ascund în spatele său.***

Iubirea de Dumnezeu este singura posibilitate de a fi întotdeauna fericit.

Cu cât iubim mai mult femeia, cu atât îi suntem mai puţin pe plac, deoarece ţelul dvs. fiind posedarea femeii, a frumuseţii trupului ei, primind toate acestea, fie sentimentele se vor răci brusc, fie posedând-o veţi fi tot mai gelos şi o veţi urî, fie vă veţi îmbolnăvi şi veţi muri.

Când în cei doi soţi se adună resentimente, neîncrederea, suspiciunea şi mânia, acestea slăbesc şi epuizează unitatea cuplului. *Ura dezbină ceea ce uneşte iubirea.* **Rugându-se împreună doi iubiţi se vor armoniza la toate nivelurile fiinţei lor şi vor rămâne mereu împreună.**

Să nu vă mustraţi soţul pentru faptele din trecut, căci dacă nu v-aţi schimbat dvs. nu puteţi schimba nici trecutul. Dacă vă veţi educa soţul amplificându-i complexul de vinovăţie şi regrete îl veţi ucide cu o astfel de pedagogie. În procesul educaţiei esenţialul nu este pedeapsa pentru cele înfăptuite deja ci prevenirea repetării aceleiaş fapte.

Dacă ne vom supăra în permanenţă pe persoana iubită, pe sine şi pe soartă ne vom îmbolnăvi de cancer la piept. Dacă jignim prin cuvinte persoana iubită putem să ne alegem cu cancer la buze, la limbă sau gingii. Iar dacă vom critica în permanenţă ne vom îmbolnăvi de hepatită sau cancer hepatic.

Dacă femeia are o agresivitate subconştientă faţă de un bărbat, bărbatul respectiv va fi atras de băutură, pentru a se apăra. *Până când nu-l veţi accepta lăuntric şi nu-l veţi ierta pe omul iubit care bea va fi greu să contaţi pe o viaţă de cuplu.*

Dacă pentru femeie principala fericire este plăcerea sexuală, bărbatul respectiv fie moare, fie suferă o boală grea, fie devine impotent.

Când căsătoria este bazată numai pe sentimente sexuale, ea nu poate fi îndelungată. Când sentimentele slăbesc intervine înşelarea, iar căsnicia se destramă. Familiile care sunt întemeiate în primul rând pe prietenie şi respect sunt fericite şi durează mult.

Un soţ trebuie să evite să o transforme pe soţie într-o copie fidelă a sa. Fiecare om are personalitatea lui proprie şi astfel de tentative sunt împotriva firii, ducând în timp la destrămarea cuplului. *Nu-l consideraţi pe celălalt ca fiind un obiect destinat să vă servească,* ci ca pe o fiinţă divină, cu individualitate şi cerinţe proprii.

Dacă un bărbat consideră că este superior femeii înseamnă că el este deja bolnav. Şi cu cât va încerca mai tare să susţină această orientare cu atât mai repede bolile îl vor răpune.

Violenţa în famile vine din nevoia de a-l controla şi domina pe celălalt. Fiecare încearcă astfel să aibă controlul şi să rămână deasupra întregii situaţii. Cînd controlezi o altă fiinţă îi iei energia, îţi faci plinul pe socoteala altuia. Astfel *devii vampir energetic.* Ori de cîte ori cădem în acest prost obicei ne deconectăm de la sursă şi intrăm în suferinţă.

Răcirea relaţiilor dintre doi parteneri se datorează creşterii nivelului de agresivitate interioară. Lipsa de compatibilitate duce la lipsa de comunicare. ***Lipsa de comunicare duce la dezastru.*** Lipsa de comunicare prin iubire duce la ură.

Dacă *blocaţi libertatea partenerului / partenerei dvs. de cuplu vă blocaţi practic propria libertate,* căci sunteţi implicat direct. O agresivitate subconştientă faţă de bărbaţi / femei se transformă într-un program de autodistrugere. *Dacă doi parteneri abuzează fizic sau emoţional unul de celălalt, atunci ei nu merită să rămână împreună.*

Femeile din viaţa ta sunt doar începutul experienţei tale cu ele. Dacă te părăsesc ia-le aşa cum sunt şi mulţumeşte-le că te-au părăsit.

Iertarea este cheia succesului în fiecare relaţie. Dacă tu şi cealaltă persoană vă iertaţi reciproc puteţi trăi împreună cu succes, chira dacă nu aveţi prea multe în comun.

Cei care divorţează de soţiile lor atunci când sunt sătui de ele , dar şi din oricare motiv diferit de infidelitate *comit adulter.* Oricine se căsătoreşte cu o femeie divorţată din orce alt motiv diferit de adulter *comite un adulter.* Două fiinţe care se căsătoresc trebuie să-şi fie fidele una celeilalte.

Căsătoria trebuie studiată întâi cu ochiul, apoi cu microscopul şi în sfârşit cu telescopul.

7. NECAZURI ŞI SUFERINŢE GENERATE DE GELOZIE

Gelozia nu e nimic altceva decât ataşamentul faţă de relaţii, de dorinţe şi, în cele din urmă, faţă de viaţa însăşi. Cu cât ne concentrăm lăuntric asupra vieţii îmbătrânim şi ne despărţim repede de viaţă.

Atunci când soţia este geloasă îşi critică în permanenţă soţul şi e nemulţumită de acesta, atunci ea amplifică brusc în propria persoană şi în copiii săi posibilitatea apariţiei unor afecţiuni. Gelozia şi supărarea unei femei generează tocmai acele afecţiuni care ne scurtează viaţa, apropiind bătrâneţea.

Uneori la femeie gelozia, supărările şi pretenţiile pot fi atât de profunde încât soţul poate muri sau se poate îmbolnăvi grav.

Bărbaţii geloşi şi femeile geloase nici nu bănuiesc că ei mutilează în primul rând sufletele copiilor lor şi că omoară copiii care încă nu au apărut pe lume. *Pentru ca să se nască un copil armonios bărbatul şi femeia trebuie să se iubească unul pe celălalt.*

Gelozia este o ancorare în relaţii şi, când acestea se rup, omul resimte o teribilă groază de ură sau lipsa dorinţei de a trăi.

Femeia geloasă şi supărăcioasă atacă în plan subtil pe soţul său. În această situaţie soţul fie se va îmbolnăvi în permanenţă, fie va deveni alcoolic, fie va divorţa.

Pretenţiile faţă de cei apropiaţi, *gelozia şi blamarea grăbesc procesul de îmbătrânire.* Un om mândru, fiind gelos, îi doreţte cu sinceritate moartea celui pe care e gelos, dar moare el însuşi.

Dacă sunteţi gelos şi vă amplificaţi sentimentele agresive de profunzime, atunci puteţi avea probleme cu orce animal, veţi putea avea şi alergie şi boli contactate de la ele. De asemenea, veţi putea deveni obiectul agresiunii din partea animalelor.

Cu cât este mai mare amploarea dorinţelor, cu atât mai puternică va fi gelozia, durerea sufletească, agresivitatea şi, cu atât mai repede, vor apărea bolile. De îndată ce dependenţa de dorinţele profunde se transformă în dependenţă de alcool ***începe distrugerea.*** Dacă boala a pătruns mai adânc, atunci în acest caz, nu ajută nici alcoolul, nici drogurile.

Cu cât aşteptăm mai multe de la o persoană cu atât mai puternică va fi depresia şi supărarea mea dacă nu primesc ce doresc. A aştepta înseamnă dependenţă. Cu cât depindem mai mult de fericirea umană cu atât mai puţină iubire va exista în noi şi va exista mai multă supărare şi boală.

Dependenţa naşte agresivitatea. Iar agresivitatea produce boala. Boala purifică sufletul omului şi îi fortifică sistemul imunitar. Dependenţa de dorinţe, frica, depresia şi supărarea atrag gelozia.

Cu cât este mai puternică dependenţa de persoana iubită, cu atât mai numeroase sunt pretenţiile noastre faţă de ea.

8. FONDUL DE URĂ ŞI DE SUPĂRARE SE DEZVOLTĂ ŞI SE TRANSFORMĂ ÎNTR-UN PROGRAM DE AUTODISTRUGERE

Oamenii trebuie să înceteze să se urască unul pe altul. Acest lucru slăbeşte organismul şi aduce boala. Cearta, mânia, nerăbdarea *emit în tăcere o mare forţă destructivă.* Supărarea pe aproapele tău este una dintre cele mai răspândite încălcări ale legilor universului care pot determina diferite neplăceri în viaţă, atât celui pe care te superi, cât şi în propria ta viaţă.

Nimeni nu poate să facă ceva contra aproapelui său fără să plătească scump această dovadă de lipsă de iubire. *Numai prin iubire poate seca izvorul răutăţilor.*

Omul care comite o faptă reprobabilă îşi va înregistra fapta în propria cauză, cu timpul, ea se va întoarce ca efect. Cel care face binele *va găsi binele.* Să nu scuipăm în fântână căci s-ar putea să bem apă din ea. ***Nu puteţi opri ura, folosind războunarea în lupta împotriva ei.*** Fiecare violenţă dă naştere la un contraatac. ***Nu puteţi lupta contra răului cu rău.*** Este ca şi cum ai lupta contra focului cu foc.

Este mai bine să plângeţi decât să urâţi. Dacă n-aţi reuşit să vă învingeţi pe dvs. înşivă agresiunea se acumulează în mod inevitabil. Atunci când plîngeţi agresiunea apărută se distruge.

Dacă cineva te calcă fără să vrea pe un picior înseamnă că el nu are nici o vină. Deci vina celor întâmplate se află în tine. Prin urmare, trebuie să-i ceri iertare în gând pentru asta. Astfel veţi constata că supărarea va dispare imediat. *O supărare grea care nu trece este deja o boală destul de gravă.*

În situaţii critice, în nici un caz să nu te laşi cuprins de frică sau de mânie, că vei rata.

Suferinţele de care ne plângem deseori, acuzând pe nedrept destinul, sunt opera noastră şi ne aparţin în totalitate. ***Totul se plăteşte, şi fapta bună ca şi cea rea.*** Legea care reglează diversele fapte ale oamenilor,

pozitive sau negative, este cunoscută din vechime şi poartă numele de ***legea talionului,*** *ce ţie nu-ţi place altuia nu face.*

Dacă în fiecare secundă sufletul urăşte şi blamează lumea înconjurătoare atunci în fiecare fracţiune de secundă omul se autodistrugere. Dacă există ură faţă de adversar, atunci este imposibil de învins. ***Pentru a învinge adversarul trebuie să-l iubeşti.*** Omul care învinge prin ură şi consideră că el a cîştigat, în realitate a piedut. Numai că el nu vede acest lucru. Chiar dacă a nimicit adversarul el va pieri apoi sigur. Astfel pentru a învinge adversarul el trebuie iubit. Ura faţă de o altă persoană înseamnă întotdeauna sinucidere. Dragostea are o mare putere de vindecare fizică, mentală, emoţională şi spirituală.

Plăcerea de a bârfi, minţii şi răni alţi oameni provoacă efecte karmice devastatoare pentru sufletul care critică. El se condamnă singur *să trăiască în închisoarea neliniştii interioare.* Toţi cei care seamănă răutate vor culege suferinţă şi amăgire. *Să nu te aperi emoţional când te supără cineva, adică niciodată să nu răspunzi cu un reproş sau cu supărare la supărare*. Când vecinul tău este mânios pe tine *trimete-i iubire în loc de ură şi mânie. .*

Pentru anihilarea agresivităţii cel în cauză trebuie *să se roage cu bucurie în fiecare seară pentru sănătatea persoanei pe care o urăşte.* Dacă ai o aversiune faţă de cineva, atunci *la rugăciune evocă-i faţa senină şi dăruieşte-i mental pace, sănătate şi iubire, restabilind legea iubirii prin iertare îţi recapeţi sănătatea..* ***Iertând un om care ne-a jignit sau ne-a supărat*** **ne putem vindeca de o boală gravă.**

Roagă-te în permanenţă ca toţi cei din jurul tău să fie fericiţi, sănătoşi şi întreaga lume să fie binecuvântată. Această rugăciune v-a iradia atât de multă iubire către întreaga lume încât iubirea se va întoarce la tine din belşug. ***Cum dăruieşti aşa primeşti.***

Răzbunându-te te faci egal cu adversalul. *Iertându-l te arăţi superior.* Iertând ne eliberăm pentru a ne putea înălţa. Să fim conştienţi că iertând îi eliberăm pe cei care ne-au greşit, deci ***iertând oferim libertate. Să alegi calea iertării,*** pentru că numai ea desface rana încleştată în timp. *Că de nu iertaţi voi, nici Tatăl vostru nu vă va ierta vouă greşelile voastre. (Marcu 11.26).*

Iertarea este sigură doar atunci când nu gândeşti negativ despre cel *iertat.* Când îl poţi avea în faţa ta fără să apară vre-un resentiment, vre-o judecată, când îl accepţi aşa cum este. Numai astfel iertarea devine reală. Dacă încercăm să ne apărăm cu atât mai mult atragem atacul asupra noastră. Apărarea noastră trebuie să se axeze numai pe iubire, ***transmiţând agresorului un dar de iubire şi nu de ură.***

Adevărata cauză a narcomaniei şi alcoolismului este un nivel scăzut de iubire. Aceasta apare din cauza unor puternice frustări, a reprimării dragostei faţă de oameni. Omul trebuie să înceteze să mai poarte supărare pe lumea din jur, să intre în armonie cu ea.

Omenirea trebuie să înveţe din nou să iubească: ***pe Dumnezeu, Universul, oamenii, lumea înconjurătoare, trecutul, prezentul şi viitorul.***

Dacă vreţi să-l transformaţi pe criminal, trebuie ***să încetaţi de a-l mai pedepsi şi să începeţi să-l iubiţi.*** În acest fel cel mai cumplit criminal se va înmuia atunci când este pus în faţa iubirii şi grijei adevărate.

Dacă noi ajutăm un om să se ridice când a căzut se cheamă sprijin. Dacă însă noi continuăm să-l susţinem după ce s-a ridicat şi a început să meargă *se cheamă umilire şi pervertire.* ***Fără compasiune şi ajutorarea aproapelui omul n-ar fi om.*** Dar dacă această compasiune pătrunde adânc în interior, ea începe să dăuneze sufletului celui pe care îl compătimim, opacizând parcă răspunderea personală a omului în faţa Lui Dumnezeu.

Dacă ajutăm o familie oropsită cu alimente, îmbrăcăminte etc. în viaţa viitoare acea familie se va achita la rândul ei faţă de noi, pentru ca în acest mod karma să fie satisfăcută.

Când oferiţi cuiva un sfat acordaţi persoanei respective şi dreptul de a alege. În cazul în care sfatul a fost nepotrivit ea singură va trebui să decidă dacă să-l urmeze sau nu astfel responsabilitatea va cădea pe umerii ei nu ai dvs. ***Dacă sfatul a fost dat pe un ton categoric cel care va suporta consecinţele unei acţiuni greşite veţi fi chiar dvs.***

9. GÂNDUL ESTE CEL CARE ATRAGE BINELE SAU RĂUL ÎN EXISTENŢA NOASTRĂ

Gândirea noastră dispune de cea mai puternică forţă creatoare din întregul univers. Gândul este cel care aduce pacea şi liniştea în sufletul nostru. *Gândul este cel care atrage binele sau răul în existenţa noastră. Toate gândurile emise plutesc în aer ca nişte mine ameninţătoare pentru a lovi pe cel ce le-a produs.*

O gândire sau o acţiune negativă este resimţită dureros de mii de organisme. De aceea există o lege a naturii şi a ştiinţei conform căreia *răul pricinuit altora ne face rău şi nouă înşine.* De aceea străduinţa de a ierta duşmanii şi de a îndrepta spre ei numai gânduri de pace şi iubire *constituie un act protector pentru noi.*

Dacă deslănţuiţi în voi ceea ce aveţi mai rău, este normal să vină asupra voastră numai ce-i rău. *Dacă veţi dărui iubire şi lumină, atunci asta se va întoarce însutit.* ***Întotdeauna primeşti înapoi ceea ce emiţi.*** Toate se întorc la noi aşa cum le-am împrăştiat în mediul nostru înconjurător.

Potrivit legii bumerangului, tot ceea ce emitem în atmosferă, din punct de vedere vibratoriu: gânduri, vorbe, dorinţe, fapte, semntimente etc. se întorc la noi producănd efecte perturbatoare în câmpul nostru energetic. De aceea *nimeni nu poate face rău altuia fără să plătească.* De aceea oricând aveţi gânduri negative despre o persoană *să vă rugaţi în permanenţă pentru sănătatea ei.*

Tu eşti unica fiinţă ce-ţi cauzezi (produci) întâmplările şi nimeni sau nimic nu pot fi răspunzători de producerea lor. ***Gândurile noastre creează realitatea noastră.***

Când ne gândim la cineva se creează instantaneu o punte energetică între noi şi omul la care ne gândim. De aceea, *orice gând rău reprezintă un atac energetic* care aduce un prejudiciu omului respectiv. Astfel ne atacăm şi ne omorâm unul pe altul în mod inconştient, de multe ori fără să ne dăm seama de acest lucru. Orice expresie dură, afirmată pe un ton categoric poate provoca un rău atât sieşi cât şi unui alt om.

Cănd vă gândiţi că vi se poate întâmpla ceva rău, dvs. atrageţi nenorocirile. Şi cu cât vi le reprezentaţi într-un mod mai real, cu atât este mai mare răul pe care îl provocaţi. Dacă veţi gândi că vă veţi îmbolnăvi, aveţi toate şansele să vă îmbolnăviţi. Dacă vă gândiţi că va veni cineva şi vă va jigni acest lucru se va petrece în realitate. ***Imaginaţia are puterea de a crea realitatea***.

Cea mai mică supărare pe cineva, aduce prejudicii sănătăţii şi destinului persoanei pe care ne supărăm. *Agresivitatea faţă de un om reprezintă un program de distrugere* a tuturor rudelor şi a copiilor săi. *Această influenţă negativă se reîntoarce împotriva agresorului şi a rudelor acestuia.* La nivelul biocâmpurilor omul este într-o conexiune directă cu toate rudele sale, cu copii săi,, astfel încât lovitura traversează întregul lanţ al rudeniei, şi ca recul vine pedeapsa împotriva agresorului şi a familiei acestuia.

Dacă omul atacă individual, el plăteşte individual, iar dacă atacă în calitate de reprezentant al societăţii plăteşte întreaga societate. De aceea să fim atenţi să nu facem rău nici măcar cu gândul.

Bârfa şi calomnia produc un rău nemăsurat. Deci prin puterea gândurilor noastre îi afectăm pe ceilalţi. Depinde de noi dacă influenţa este malefică sau benefică. *Bârfa ne scurtează viaţa, ne distruge fizic şi spiritual,* ne influenţează longevitatea. Murim devreme fiindcă în permanenţă ne autodistrugem. Ne ruinăm în permanenţă trupul şi sufletul.

Majoritatea oamenilor nu fac decât să critice şi să-i blameze pe aceea care ne guvernează. Atunci aceştia, fiind torturaţi de aceste gânduri negative şi râufăcătoare, sunt nevoiţi să ia decizii greşite pentru ţară şi greşelile lor cad asupra întregului popor.

Dacă te uiţi la un om şi-ţi spui în gând: *mutra acestui om cere palme,* i-ai introdus un program agresiv în subconştient. În el se cripsează ceva şi în ziua aceea el va înjura, va violenta pe cineva, fără să ştie cauza.

Nu emiteţi nicioidată pretenţii faţă de nimeni şi nimic, nu faceţi nici un reproş nimănui. Nu reproşaţi nimic nici destinului, nici trecutului, nici oamenilor. Nu uitaţi că *orce reproş al dvs. reprezintă un program de distrugere al aceluia căruia î-l adresaţi.*

La om şi sufletul se deschide prin spate. ***Tot ce vei rosti în urma omului totul se va împlini.*** Vorba noastră este ca o piatră aruncată în apă, de la care pornesc în toate direcţiile zeci şi sute de cercuri. Săvârşind o faptă oarecare, noi continuăm să o săvârşim de sute şi de mii de ori în subcoştient. Această rezonanţă atrage acţiuni similare. De aceea, dacă aţi rostit în urma cuiva un blestem veţi continua în subconştient să rostiţi acest blestem oricărei persoane care v-a întors spatele, inclusiv propriilor dvs. copii. *De aceea,* ***la toţi cei care pleacă de la noi să le transmitem numai lumină, iubire şi armonie.*** Dacă nu facem acest lucru prin subconştient vom transmite dezaprobare, supărare sau iritare.

Vorbirea de rău a unui om otrăveşte mintea celui care vorbeşte, după care produce perturbări în câmpul său energetic. Să nu salutaţi niciodată pe cineva dimineaţa cu un vas gol, deoarece îi aduceţi vid pentru toată ziua.

Într-o noapte nişte jefuitori au pătruns într-o locuinţă şi sub ameninţarea pistoalelor au cerut toate lucrurile de preţ din locuinţă. Unul dintre soţi a început să se roage astfel: *Doamne, dacă ei ne vor ucide acum, îşi vor pierde sufletele. Doamne salvează-le sufletele, nu lăsa să se verse sânge.* Şi ceva s-a întâmplat. Ei au plecat imediat fără să mai ceară nimic. Dacă cei doi soţi se rugau pentru salvarea vieţilor lor erau jefuiţi şi poate omorâţi de atacatorii respectivi. Rugăciunea făcută în gând i-a salvat de la moarte. *Aceasta este puterea gândului.*

10. COMPORTAMENTUL PĂRINŢILOR ÎN TIMPUL SARCINII INFLUENŢEAZĂ CARACTERUL ŞI DESTINUL VIITORULUI COPIL

Cele mai mici greşeli ale părinţilor în timpul sarcinii faţă de viitorul copil creiază acestuia un program distructiv. Acest program este de lungă durată pentru că este conceput de părinţi. Câmpul părinţilor începe să distrugă câmpul copilului şi acesta se va naşte bolnăvicios, fricos, obsedat.

Faptele mamei şi comportamentul în timpul sarcinii determină soarta şi sănătatea viitorului copil. Părinţii le transmit copiilor o informaţie complectă a comportamentului lor şi al strămoşilor lor. Această informaţie stă la baza formării destinului copilului, a corpului, caracterului şi spiritului acestuia.

Principala informaţie ereditară se transmite nu numai genetic, dar şi prin intermediul câmpului. Mama este indisolubil legată prin câmp de copilul său şi, de aceea, trăirile emoţionale ale mamei îl influenţează activ pe acesta. Dacă este vorba de ură, de separare de omul iubit, acest lucru va însemna o adevărată catastrofă pentru copil. Structura negativă a câmpului femeii determină multe din viitoarele nenorociri ale copilului.

O ură puternică, nutrită în timpul sarcinii acţionează asupra copilului care se va naşte supărăcios sau pot apărea tulburări ale vederii sau auzului.

Agresiunea subconştientă ridicată la femeile gravide este foarte periculoasă deoarece spiritul mamei devine trupul copilului şi cu cât mai adâncă este pătrunderea agresivităţii în subconştient cu atât este mai periculoasă. De aceea, astfel de femei vor da naştere la copii cu deformaţii psihice pentru faptul că ***acesta se zămisleşte în gândurile mamei.***

O femeie trufaşe şi cu o voinţă puternică are puţine şanse de a naşte copii sănătoşi. Femeile bărbătoare înseamnă nu numai sterilitate ci şi copii bolnavi şi agresivi faţă de lumea înconjurătoare. Copiii născuţi de o mamă agresivă vor fi în esenţă atei.

Dacă o femeie îşi reprimă sentimentele de iubire faţă de soţul ei, acest lucru se va răsfrânge neîntârziat asupra copilului. Să nu uitaţi că ***atunci când ucideţi iubirea înfăptuiţi o crimă.***

Dacă femeia îl blamează pe soţ, copiii vor avea o imensă trufie şi vor avea o vitalitate scăzută. Dacă bărbatul o va dispreţui pe soţie sau o va blama efectul este mult mai puternic pentru că ea naşte copii. Dacă un om se căsătoreşte a doua oară şi poartă în el supărarea pe prima soţie el îşi ucide viitorii copii. Întrucât cea de a doua soţie va deveni sterilă.

Orice supărări şi reproşuri ale părinţilor, unul faţă de celălalt, cât şi faţă de lumea din jur, ***afectează grav sufletul viitorului copil,*** care va moştenii numai boli şi necazuri.

Supărarea este una din cele mai răspândite încălcări ale legilor universului, care poate determina diferite neplăceri în viaţa, atât a celui pe care te superi, cât şi în propria ta viaţă. Supărarea copilului pe părinţii săi, a părinţilor pe copii creiază ruperea şi deformarea celor mai fine structuri energetice, cu consecinţe din cele mai grave.

Atunci când supărarea este ţinută un timp îndelungat ea devine de câteva ori mai periculoasă şi loveşte nu numai pe cel care o ţine, dar şi în copiii lui. *Ieratarea este cheia rezolvării unei astfel de situaţii. Pentru ca să se nască un copil armonios bărbatul şi femeia trebuie să se iubească unul pe celălalt.*

În timpul sarcinii femeia trebuie să fie liniştită şi răbdătoare şi nu trebuie să se supere sau să trăiască sentimente negative. Ea trebuie să accepte cu seninătate realitatea, aşa cum este şi să nu admită părerile de rău în legătură cu trecutul sau să grăbească viitorul.

Femeile gravide să nu vizioneze filme care răspândesc violenţa, întrucât agresivitatea lor subconştientă devine necontrolabilă, cu efecte devastatoare asupra psihicului şi trupului viitorului copil. De aceea oamenii adulţi şi copiii ar trebui să vizioneze numai opere de artă, al căror nivel de agresiune subconştientă este negativ.

Majoritatea mamelor cred că pot avea ori ce fel de gânduri în timpul sarcinii, că acest lucru nu are nici o influenţă asupra copilului pe care îl poartă în pântece. Vor începe să se ocupe de el imediat după naştere, atunci îl vor educa, îi vor angaja profesori etc. Nu când copilul s-a născut, este prea târziu, el este deja determinat. Nici un pedagog, ***nici un profesor nu mai poate transforma copilul dacă elementele din care a fost format în pântecul mamei sunt de o calitate inferioară.*** Materia acestor elemente rămâne aşa cum este. Copilul va recădea neîncetat în slăbiciunile sale în ciuda educaţiei pe care o primeşte.

Trebuie să înţelegeţi ***cât este de important faptul ca o femeie însărcinată să îşi pună în minte numai gânduri înalte, luminoase.*** Datorită acestor gânduri germenele creşte în ea, absorbind zinic aceste materii

pure şi preţioase şi, în loc şă dea naştere unei fiinţe proaste, bolnave sau criminale, ea va aduce pe lume un savant, un sfânt sau un mesager al Lui Dumnezeu.

Naşterea cu picioarele înainte şi prin cezariană reprezintă o trufie ridicată a mamei copilului. Naşterea prematură înseamnă umilirea mândriei. Copiii născuţi prematur sunt deosebit de slabi şi bolnăvicioşi, iar aceasta înseamnă aceaşi blocare a mândriei.

Când ***părinţii aleg numele copilului*** acesta se fixează în karma copilului şi îi influenţează structurile câmpului. Numele se întipăreşte în câmpul bioenergetic şi depinde de karma celui al cărui nume îl poartă copilul. Înainte, nu întâmplător, copiilor li se dădeau nume de sfinţi. Karma luminoasă, pură a sfinţilor se unea cu karma copilului, îl proteja şi acţiona în favoarea lui. *Dându-i copilului numele unei rude riscăm, deoarece greşelile şi viciile sale va trebui să le ispăşească cel care a luat odată cu numele şi o parte din karmă, adică copilul.*

O bunică în anii săi de tinereţe a iubit un om, însă nu a dorit copilul şi a făcut avort. Pentru uciderea iubirii şi a copilului a trebuit să plătească fica şi nepoata, adică urmaşii ei.

În cazul unei lovituri cu pumnul suferă unul singur – vinovatul, în cazul lovirii bioenergetice întrucât omul este la nivelul biocâmpurilor, într-o conecsiune directă cu toate rudele sale, cu copii săi, lovitura traversează întregul lanţ de rudenie. Şi ca recul, vine pedeapsa împotriva agresorului şi a familiei acestuia.

O femeie şi-a sfătuit prietena să facă un avort, la rândul lui bărbatul a insistat ca soţia să avorteze. Această dorinţă exprimată în cuvinte sau în gând de a nimici viitorul copil este o încălcare a legilor pentru care omul plăteşte cu sănătatea şi cu soarta sa.

O femeia ş-a abandonat copilul în spital. Prin aceasta ea a săvârşit o crimă atât de mare încât nimeni n-o putea absorbi de pedeapsă. Dragostea faţă de copii face parte din cele mai înalte legi ale universului şi de aceea orice formă de încălcare a acestei iubiri, exprimată prin renegarea copilului, refuzul de a avea copii sau de a purta o sarcină, ne mai vorbind de avort, în special în fazele înaintate, renegarea omului iubit şi nu numai cu faptele, cu vorba, ci chiar şi cu gândul, *poate duce la urmări din cele mai grave.*

O fată la cinsprezece ani a declarat: *eu n-am să fac copii. Ea consolidează acest program emoţional, iar peste câţiva ani aduce pe lume un copil grav bolnav şi vinovată este numai ea pentru cele câteva vorbe prosteşti pronunţate cândva.*

11. EGOISMUL, URA, INVIDIA, MINCIUNA ŞI LENEA NU AU CE CĂUTA ÎN ŢARCUL COPILĂRIEI

Sub nici un motiv să nu spui unui copil: *eşti leneş, nu eşti bun de nimic, eşti prost etc.* fiindcă aceasta ***crează în el cusurul ce-i se reproşează.***

Mama care spune copilului: *uite dacă ai să fii cuminte, dacă ai să înveţi bine îţi cumpăr cutare lucru* face din copilul său un sclav al cărui stăpân va fi lucrul promis. Dacă părintele îndeplineşte toate capriciile copilului şi începe să depindă de acesta, copilul se transformă într-un tiran şi poate muri.

Dacă copilul este ocrotit în permanenţă el se va deprinde a nu se mai păzi singur şi în acest mod îşi va pregăti primejdii în viitor. Mamele care se sacrifică până la umilinţă pentru binele copiilor lor sfârşesc într-o mare amărăciune. *La fel şi copiii, de a căror naştere părinţii nu s-au bucurat, sunt profund nenorociţi, întrucât trăiesc într-un chin spiritual.*

Dacă mama este inteligentă, severă şi cu voinţă şi încearcă în permanenţă să controleze şi să supună situaţia, atunci copiii şi nepoţii pot avea schizofrenie.

Copiii trataţi cu asprime nu devin buni. Ei vor vedea în părinţi lor adevăraţi duşmani, când aceştia întrebuinţează continuu pedepse şi ameninţări.

Dacă actualii părinţi au fost dominaţi în copilărie de părinţii lor, acum ei trebuie să domine, pentru că în trecut au fost dominaţi. Aşa se transmite violenţa psihologică de la o generaţie la alta.

Cum vă purtaţi cu oamenii în această viaţă aşa se vor purta copiii cu dvs. în vieţile viitoare. Atitudinea incorectă faţă de lume transmisă de către părinţi copiilor, conştient sau inconştient, este cauza unor boli grave incurabile.

Dacă îi blamaţi pe ticăloşi se transformă în ticăloşi copiii şi nepoţii noştri.

Ura, chiar dacă ar părea întemeiată, împotriva unui individ sau a unui grup începe să crească şi să acţioneze asupra tuturor, ne schilodeşte sufletul şi-i transformă pe copiii noştri în ucigaşi.

Copiii abia născuţi care nu sunt iubiţi se îmbolnăvesc şi pot chiar să moară. În acelaşi fel toţi simţim nevoia să fim iubiţi de cineva, apreciaţi de altcineva şi recunoscuţi ca persoană, ca individ de sine stătător de către cei cu care intrăm în contact. De aceea, persoanelor care suferă de depresie li se spune să se alăture

unui grup. Dacă sunt văzuţi ca *nimeni* ei nu primesc porţia de *recunoaştere în sensul apreciativ al cuvântului care este foarte necesară pentru supravieţuire.*

Orice greşeală a unui om se poate răsfrânge asupra a şapte sau nouă generaţii de urmaşi. La fel şi crima săvărşită împotriva unui om, se transmite ca program executabil multor generaţii.

Dacă omul îşi face un ţel din bani, copiii lui se vor naşte cerşetori, spre a-şi purifica sufletele. Dumnezeu nu le va da bani sau chiar ei îi vor respinge pentru a supravieţui.

Dacă omul îşi face un ţel din iubirea pentru oameni şi-i dispreţuieşte şi-i judecă pe cei care i-au înşelat încrederea Dumnezeu îi va priva pe copiii săi de iubirea faţă de oameni. Astfel, ei vor respinge iubirea pentru oameni şi vor deveni nişte netrebnici şi violatori.

Egoismul, cruzimea închid canalele energetice de legătură cu Dumnezeu şi omul respectiv nu mai primeşte energia necesară întreţinerii vieţii. În această situaţie el este nevoit să ia energia de la alţi oameni, ***devenind vampir energetic.*** Acest lucru distruge sistemul de protecţie al copiilor săi. Copii încep să fie bolnavi, pot avea tulburări psihice şi alte probleme.

Când simţiţi că cineva vă fură energia, *rugaţi-vă ca aceluia să-i fie dăruită iubirea divină şi energia care-l va schimba, îi va purifica sufletul şi-L va uni cu Dumnezeu.*

Răul nimicitor şi total vine atunci când copiii majori şi capabili de muncă continuă să trăiască lângă mama lor, să se bazeze pe ea, iar ea, la rândul ei, permiţând să fie exploatată din toate punctele de vedere. În acest mod străzile se umplu în permanenţă de copii neajutoraţi, incapabili de a se îngriji pe ei însăşi.

A întreţine însă un copil major este nu numai dăunător pentru el, dar e nedrept şi crud. În acest mod se împiedică dezvoltarea aptitudinilor care conduc această creatură în vâltoarea vieţii, purtându-l pe aripi solide. Instinctul le impune şi păsărilor să-şi cheme din cuibuşor puii crescuţi de îndată ce sunt în stare să zboare. S-ar face un serviciu greşit puişorilor dacă ar fi lăsaţi să rămână mai departe în cuibul lor, aripile li s-ar atrofia din lipsă de exerciţiu.

De fapt, la fel păţesc şi ficele care sunt în plin măritiş şi care, datorită avuţiei părinţilor, nu îndrăznesc să intre în lupta independentă pentru existenţă. Toate aceste fiinţe sunt ca păsările rămase în cuiburi atâta timp, până când aripile n-au mai fost apte să zboare independent şi pe care părinţii sunt obligaţi să le întreţină mereu.

Să mulţumeşti părinţilor ceea ce eşti tu astăzi, iar copii tăi ţie îţi vor mulţumi pentru ceea ce vor fi ei mâine.

12. EGOISMUL ÎI FACE PE OAMENI INSENSIBILI LA NEVOILE ALTORA

Până la un anumit punct egoismul este normal, însă omul care nu se gândeşte decât la sine încearcă să ucidă divinitatea şi universul. Sigur acest lucru nu poate continua multă vreme. Mai devreme sau mai târziu programul de nimicire a universului trebuie să fie blocat prin intermediul bolilor, al traumatismelor şi al nenorocirilor.

Egiosmul, lăcomia nemărginită pentru bunurile materiale ucid sentimentul cel mai important *iubirea.* ***Simţul proprietăţii naşte egoismul, iar egoismul suferinţa.*** Fiecare act şi gând egoist ne leagă de ceva sau cineva şi ne subjugă imediat de câte ori spunem *eu* şi *al meu,* ne punem cătuşe pe neobservate, făcându-ne robi. Îndată ce vom spune *al meu* suferinţa se va ivi imediat.

Să nu spuneţi nici măcar în gând *copilul meu, casa mea, soţia mea* sau *trupul meu.* Trupul nu vă aparţine nici vouă nici altcuiva. Trupurile noastre vin şi pleacă, supunându-se legilor naturii. Noi trebuie să asistăm numai ca martori (observatori).

Egoismul şi interesul personal ne izolează de restul oamenilor şi *acest simţ al separării îi face pe oameni insensibili la nevoile altora.*

Dacă omul este egoist, se distruge singur. Egoismul este cea mai mare violare a legii naturale a fiinţei sale şi produce cele mai dezastroase rezultate. O persoană egoistă manifestă un ataşament excesiv pentru ea însăşi, este o plagă socială. Egoiştii au foarte puţini prieteni. Câteva cunoştinţe şi relaţii superficiale le umplu viaţă. Contactele cu ceilalţi sunt limitate. Prin felul de a gândi se închid în lumea lor strâmtă. *Prin gândurile voastre puteţi să schimbaţi un egoist făcându-l generos. Să se emită spre el numai vibraţii de generozitate şi bunăvionţă.*

13. DISPREŢUL ESTE MAI PERICULOS DECÂT URA

Dispreţul faţă de noi şi profunda nemulţumire faţă de sine constituie o agresiune faţă de Dumnezeu.

Dispreţul şi blamarea omoară înainte de toate iubirea faţă de un alt om. Orice ticăloşie ar comite un om împotriva noastră noi nu avem dreptul să respingem iubirea faţă de el. Sentimentul iubirii este sfânt, intangibil şi nu este permisă atentarea la acesta.

Dacă dispreţuiţi femeile şi le priviţi de sus nu veţi avea niciodată relaţii cu ele. *Dispreţul şi blamarea ne ataşează de ceea ce blamăm.* De aceea, ***bărbatul care dispreţuieşte femeia se degradează spiritual***, începe să sufere de diferite boli şi îmbătrâneşte mai repede ca de obicei. Trebuie să vă schimbaţi atitudinea faţă de femei şi faţă de situaţiile legate de ele.

Dispreţul se întoarce foarte repede înapoi şi se transformă în program de autodistrugere. De multe ori omul încetează de a mai urâ, însă continuă să dispreţuiască şi să blameze şi, din această cauză, se îmbolnăveşte şi moare. *Dacă îl dipreţuim pe omul de lângă noi şi îl blamăm riscăm să-i preluăm boala.* Este imposibil să intri în noroi şi să nu te murdăreşti.

Dacă bărbatul va dispreţui femeia el se va îmbolnăvi. Dacă femeia va dispreţui bărbatul ea va deveni sterilă. Dacă vă dispreţuiţi soţia vă ucideţi viitorul fiu, şansele lui de a veni pe lume sunt aproape zero. De aceea, ori trebuie să suferiţi de o boală gravă sau să muriţi ca el să se nască în viaţa următoare.

Trufia şi dispreţul faţă de oameni generează lipsa voinţei de a trăi, sentimentul pierderii sensului vieţii.

Suicidul este dispreţul faţă de oameni, loveşte mai întâi capul, iar după aceea sistemul uro-genital. ***Dispreţul faţă de sine se transformă într-un program de autodistrugere.***

Pierderea sensului vieţii, a dorinţei de a trăi şi activarea programului de autodistrugere sunt generate în primul rând de dispreţul faţă de oameni.

Când dispreţuieşti pe cineva, deja stabileşti o legătură cu el. Dacă doreşti să fii eliberat de cineva să nu-l mai revezi niciodată, nu-l detestaţi, fiţi indiferenţi. Dacă îl deteşti vei fi legat de el cu lanţuri pe care nimeni nu le va putea deslega, vei fi mereu cu el şi vei avea de a face cu el ani şi ani la rând. ***Ura este o forţă care te leagă de persoana pe care o urăşti.***

Pentru a vă apăra de duşmanii voştri iubiţi-i. Dacă îi detestaţi, îl dispreţuiţi sau îl urâţi *aura voastră se destramă* şi prin acele porţiuni destrămate se stabileşte o comunicare cu tot ceea ce este negativ, distrugător în ei şi, astfel, veţi primi toate răutăţile lor, ura lor, care odată declanşată în voi va începe să vă distrugă.

Atunci când deteşti pe cineva devi vulnerabil. Pentru a te apăra trebuie să intri în cetatea de netăgăduit a iubirii. ***A-ţi iubi duşmanii este un lucru mai greu de realizat, dar este singurul mod în care te poţi apăra de ei.***

Ancorarea de înţelepciune dă naştere dispreţului. Acesta începe de la cap. De aceea se blochează biocâmpul în regiunea capului. În curând dispreţul se întoarce împotriva propriei persoane. De aceea, se deteriorează câmpul în jurul rinichilor şi apare distrugerea acestora.

Nimeni nu poate strânge bani dacă-i dispreţuieşte. Zgârcenia şi economia aduc boală şi dezastre.